

การกำกับภาพยนตร์สั้นในรูปแบบบันทึกส่วนตัว เรื่อง “The Memories Collector ”
Directing Short Film Titled “The Memories Collector ”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชาศิลปะและทัศนศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์สั้นในรูปแบบบันทึกส่วนตัว เรื่อง “The Memories Collector”

Directing Short Film Titled “The Memories Collector”

นายสิปปกร เอาตระกูล

MR. SIPPAKORN AOTRAKUL

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... ..... วันที่ 14/07/2563.

(อาจารย์จรรยา หะตะโยชิน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์สั้นในรูปแบบบันทึกส่วนตัว

เรื่อง “The Memories Collector”

Directing Short Film Titled “The Memories Collector”

ชื่อ

นายสิปกร เอาตระกูล

สาขาวิชา

ภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

ภาควิชา

นิเทศศิลป์

คณะ

สถาปัตยกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา

2562

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์จรรยา เหนะโยธิน

ภาพยนตร์สั้นในรูปแบบบันทึกส่วนตัว เรื่อง “The Memories Collector” ได้รับแรงบันดาลใจความทรงจำส่วนตัวที่เกี่ยวกับครอบครัวของข้าพเจ้าที่มีความคลุมเครือ ไม่ชัดเจนและไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ซึ่งจุดกำเนิดของการทำภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นการสำรวจจุดค้นความทรงจำส่วนตัว และทำความเข้าใจกับความไม่สมบูรณ์ของครอบครัวข้าพเจ้า โดยใช้ภาพยนตร์เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดและบันทึกความรู้สึกของข้าพเจ้าที่มีต่อความทรงจำของครอบครัวที่ล่มสลาย ในขณะที่ภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ก็เป็นอีกสิ่งที่จะช่วยเยียวยารักษาจิตใจของข้าพเจ้า รวมถึงช่วยให้ข้าพเจ้าได้กล้าเผชิญหน้ากับความเป็นจริงอันแสนเจ็บปวด โดยศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1. เพื่อสำรวจความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของข้าพเจ้าที่มีต่อครอบครัว เพื่อที่จะสะท้อนความรู้สึกไม่มั่นคงและความสับสนทางจิตใจของข้าพเจ้าที่มีต่อครอบครัว ผ่านภาพยนตร์สั้นในรูปแบบบันทึกส่วนตัว 2. เพื่อศึกษาการทำภาพยนตร์สั้นในรูปแบบบันทึกส่วนตัว เรื่อง “The Memories Collector” ขนาดความยาว 24 นาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณอาจารย์จรรยา หะตะโยธิน ผู้เป็นที่ปรึกษา เป็นผู้ที่พร้อมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องการทำงานและการพัฒนาภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้อยู่เสมอ ตลอดจนให้คำแนะนำและผลักดันข้าพเจ้าจนศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้จนสำเร็จลุล่วงไปได้

ขอขอบคุณเพื่อนสนิททั้งสามของข้าพเจ้า สำหรับความรัก และแรงใจที่ทั้งสามมอบให้กับข้าพเจ้าเสมอมา ขอขอบคุณที่คอยให้ความช่วยเหลือและอยู่เคียงข้างข้าพเจ้าอยู่ทุกเมื่อ ในยามที่ข้าพเจ้าต้องเผชิญหน้ากับความยากลำบาก

ขอขอบคุณเพื่อน พี่ น้องรอบกายอันเป็นที่รักของข้าพเจ้าที่คอยถามไถ่ด้วยความเป็นห่วงเป็นใยอยู่เสมอ

ขอขอบคุณนางสาววิภาวดี ไทยวี ผู้คอยสนับสนุนและผลักดันให้ข้าพเจ้าได้ศึกษาเล่าเรียนในสิ่งที่ข้าพเจ้ามีความสนใจ ขอขอบคุณที่เชื่อมั่นในตัวข้าพเจ้าอยู่เสมอ

ขอขอบคุณตระกูล เอาตระกูล สำหรับความทรงจำ ทุก ๆ ความทรงจำ ที่ยังคงอบอวลไปด้วยความสุขและความเศร้า ข้าพเจ้าขอขอบคุณนางสาวจิมลิ้ม เอาตระกูล ขอขอบคุณสำหรับที่กลายเป็นความทรงจำที่ฝังรากลึกลงไปในหัวใจของข้าพเจ้า รวกับว่าจะไม่มีวันจางหายไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค

บทที่

1	บทนำ	
	ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ.....	1
	วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	2
	ขอบเขตของโครงการ.....	2
	ลักษณะของโครงการ.....	3
	แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	3
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
2	การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล	
	การค้นคว้าข้อมูล.....	5
	ประสบการณ์นิยม.....	5
	ศิลปะกับการแสดงความรู้สึก.....	6
	ศึกษาและทำความเข้าใจกับภาพยนตร์สั้น.....	8
3	บทภาพยนตร์	
	ประเด็น (Theme)	10
	พล็อต (Plot)	10
	เนื้อเรื่อง (Treatment)	10
	บทภาพยนตร์ (Screenplay)	13
4	ขั้นตอนการเตรียมถ่ายภาพยนตร์	
	การวางแผนการทำงานในการเตรียมถ่ายภาพยนตร์.....	26
	การคัดเลือกนักแสดง.....	26
	เอกสารข้อมูลนักแสดง (Casting Sheet).....	27
	เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย.....	32
	สถานที่ถ่ายทำ.....	33

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	แผนการถ่ายทำ.....	35
5	ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์	
	การเตรียมการก่อนถ่ายทำ.....	38
	การถ่ายทำภาพยนตร์.....	39
6	ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์	
	การตัดต่อและการลำดับเรื่อง.....	42
	การทำสีภาพยนตร์.....	43
	การทำเสียงภาพยนตร์.....	45
7	บทสรุปและข้อเสนอแนะ	
	บทสรุป.....	47
	ปัญหาในการผลิตภาพยนตร์.....	48
	ปัญหาด้านบทภาพยนตร์.....	49
	ปัญหาด้านการตัดต่อภาพยนตร์.....	50
	ปัญหาด้านงบประมาณ.....	50
	ข้อเสนอแนะ.....	51
	งบประมาณที่ใช้ในการถ่ายทำ.....	52
	บรรณานุกรม.....	56
	ประวัติผู้วิจัย.....	57

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ข้าพเจ้าสนใจในความทรงจำเกี่ยวกับครอบครัวของข้าพเจ้า ที่มีความคลุมเครือ ไม่ชัดเจน และไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ด้วยปัจจัยทางเหตุการณ์ต่าง ๆ และปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งในช่วงเวลาอดีตและปัจจุบัน ข้าพเจ้ามักจะได้รับรู้เรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นในครอบครัวของข้าพเจ้า ผ่านวัตถุสิ่งของที่พบเจอภายในส่วนต่าง ๆ ของบ้านด้วยความบังเอิญ สิ่งของที่ถูกทิ้งร้างเหล่านี้เปรียบเสมือนหลักฐานทางประวัติศาสตร์ครอบครัวที่ชัดเจนที่สุดสำหรับข้าพเจ้า อัลบั้มภาพถ่ายจำนวนมากเป็นหนึ่งในหลักฐานชิ้นสำคัญ ข้าพเจ้ามักจะสามารรับรู้เหตุการณ์และเรื่องราวที่เคยเกิดขึ้นกับบุคคลภายในครอบครัวได้จากอัลบั้มภาพถ่ายเหล่านี้ แต่ทว่าภาพถ่ายก็ไม่สามารถให้ความชัดเจนในรายละเอียดที่ครบถ้วน เพราะสิ่งที่เกิดขึ้นในภาพแต่ละภาพ เป็นเหตุการณ์ที่ตัวข้าพเจ้าไม่ได้เป็นผู้ที่มีส่วนร่วมและปฏิสัมพันธ์อยู่ในช่วงเวลานั้น หรือหากว่าข้าพเจ้ามีส่วนร่วมอยู่ในช่วงเวลานั้น ก็อาจจะยังไม่มีความสามารถในการรับรู้เพียงพอที่จะจดจำสิ่งที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาเหล่านั้นได้ จึงทำให้ประวัติศาสตร์ครอบครัวของข้าพเจ้ายังคงมีความคลุมเครือ ไม่ชัดเจน และไม่ครบถ้วนสมบูรณ์อยู่ แม้ว่าข้าพเจ้าจะเคยถามไถ่ถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ของครอบครัวในอดีตที่ผ่านมากับตัวบิดาของข้าพเจ้า ผู้ซึ่งเป็นบุคคลเดียวของครอบครัวที่ยังคงมีชีวิตอยู่ และติดต่อสื่อสารกับข้าพเจ้าได้อยู่ในเวลาปัจจุบัน อีกทั้งยังเป็นผู้ที่เคยได้มีประสบการณ์ร่วมกับบุคคลอื่นในครอบครัวตลอดช่วงระยะเวลาในอดีตที่ผ่านมา แต่บิดาของข้าพเจ้าก็มีความไม่สะดวกใจและไม่สามารถที่จะบอกเล่าเรื่องราวทั้งหมดที่เคยเกิดขึ้นให้กับข้าพเจ้าได้ โดยเรื่องราวที่ได้ถูกถ่ายทอดออกมาผ่านคำบอกเล่าจากบิดาของข้าพเจ้าจึงมีการถูกตัดต่อ มีการเลือกที่จะบอกเล่าและเลือกที่จะไม่บอกเล่าสิ่งใด ก่อให้เกิดขอบเขตของเรื่องราวที่ถูกถ่ายทอดมาสู่ข้าพเจ้า ด้วยเหตุนี้หลักฐานทั้งจากอัลบั้มภาพถ่ายและคำบอกเล่าเรื่องราวจากบิดาจึงทำให้ประวัติศาสตร์ของครอบครัวข้าพเจ้า ยังคงมีความคลุมเครือ แหว่งเว้า ขาดหาย และไม่ต่อเนื่อง

และด้วยพื้นฐานที่ข้าพเจ้ามีมารดาถึงสามท่าน ประกอบด้วย มารดาแท้ผู้ให้กำเนิดข้าพเจ้า แต่ไม่ได้อยู่เลี้ยงดูตัวข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็ไม่เคยได้มีโอกาสพบกับมารดาผู้ให้กำเนิด จนกระทั่งช่วงกลางปี 2562 ข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้รับการติดต่อจากแม่ผู้ให้กำเนิด และมีโอกาสได้พบกันเป็นครั้งแรกในรอบยี่สิบเอ็ดปี ข้าพเจ้าเติบโตมากับมารดาเลี้ยง ผู้คอยเลี้ยงดูและช่วยเหลือข้าพเจ้ามาโดยตลอด แต่ในท้ายที่สุดข้าพเจ้าก็ต้องแยกกันอาศัยกับมารดาเลี้ยงด้วยเหตุจำเป็น ปัจจุบันบิดาของข้าพเจ้าได้มีภรรยาใหม่ แต่ข้าพเจ้าไม่ได้มีความผูกพันใดกับมารดาใหม่ท่านนี้ การเข้ามาของมารดาใหม่ส่งผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างข้าพเจ้าและบิดาท่างออกจากกัน ความสนใจและความใส่ใจที่เคยมีให้แก่มันก็ค่อยๆลดลงไปตามกาลเวลา ข้าพเจ้าจึงเริ่มทบทวนและมองย้อนกลับไปถึงความสัมพันธ์ของทุกคนในครอบครัว จากเหตุการณ์และเรื่องราวทั้งหมด ทั้งที่เกิดขึ้นกับตัวข้าพเจ้าโดยตรง และกับบุคคลอื่นในครอบครัวที่ข้าพเจ้าสามารถรับรู้ได้ ข้าพเจ้าตระหนักว่าครอบครัวข้าพเจ้ายังคงเต็มไปด้วยเรื่องราวที่ถูกกดทับ ปกปิด และถูกซุกซ่อนไว้ ทั้งในเชิงของความรู้สึก และในเชิงของข้อเท็จจริง ในปัจจุบันข้าพเจ้ามีความรู้สึกที่ไม่มั่นคงต่อครอบครัวของข้าพเจ้า สำหรับข้าพเจ้าคำว่า “ครอบครัว” คือคำที่เต็มไปด้วยความรู้สึกโดดเดี่ยว เกินกว่าที่ตัวข้าพเจ้าจะสามารถเผชิญหน้าเพื่อยอมรับและก้าวข้ามผ่านไป

สวนสัตว์พาด้า เป็นสวนสัตว์ในห้างสรรพสินค้าแห่งแรกในประเทศไทยที่ตั้งอยู่บนชั้นหกและชั้นเจ็ดที่เป็นชั้นดาดฟ้าของห้าง ซึ่งข้าพเจ้าได้มีโอกาสไปสัมผัสกับสวนสัตว์แห่งนี้เป็นครั้งแรกในชีวิต ด้วยบรรยากาศที่เสื่อมโทรม อับเฉา และน่าหดหู่ ทั้งจากตัวโครงสร้างของสถานที่และจากบรรดาเหล่าสัตว์ที่ถูกจองจำไว้ในตู้โชว์และกรงขัง ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกเชื่อมโยงกับความทรงจำที่มีต่อครอบครัว จึงก่อให้เกิดแรงบันดาลใจในการใช้สถานที่นี้เป็น Setting ให้กับภาพยนตร์ โดยภาพยนตร์เรื่องนี้นำเสนอถึงความทรงจำของข้าพเจ้าที่มีต่อครอบครัว ด้วยการประกอบรวมชิ้นส่วนความทรงจำที่คลุมเครือ เว้าแหว่ง ขาดหายและไม่ต่อเนื่องรวมเข้าไว้ด้วยกัน

2. วัตถุประสงค์ของโครงการ

2.1. ข้าพเจ้าต้องการที่จะใช้สื่อภาพยนตร์ เป็นเครื่องมือในการสำรวจความรู้สึกภายในใจ เพื่อสะท้อนความรู้สึกไม่มั่นคงและความสับสนทางจิตใจของข้าพเจ้าที่มีต่อครอบครัว ผ่านภาพยนตร์สั้นในรูปแบบบันทึกส่วนตัว

2.2. เพื่อศึกษาการทำภาพยนตร์สั้นในรูปแบบบันทึกส่วนตัว

3. ขอบเขตของโครงการ

3.1. ภาพยนตร์ขนาดสั้น 1 เรื่อง มีความยาวประมาณ 30 นาที

3.2. เสียงภาษาไทย / Subtitle English

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ลักษณะของโครงการ

ภาพยนตร์ขนาดสั้นในรูปแบบบันทึกส่วนตัว นำเสนอห้วงความทรงจำของครอบครัวที่มีความคลุมเครือ เว้าแหว่ง และไม่สมบูรณ์ ประกอบรวมเข้าไว้ด้วยกัน

5. แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

5.1. ค้นคว้ารวบรวมข้อมูล

5.1.1. รวบรวมหลักฐานจากอัลบั้มภาพถ่ายและเรื่องราวจากการสัมภาษณ์บิดา เพื่อนำข้อมูลมาประกอบรวมกัน

5.1.2. ทำการทบทวนและสำรวจค้นหาประเด็นที่ต้องการบันทึก จากข้อมูลหลักฐานทั้งหมดที่รวบรวมได้

5.1.3. ศึกษาภาพยนตร์ในรูปแบบบันทึกส่วนตัว และภาพยนตร์ที่มีลักษณะในการทดลองกับวิธีการนำเสนอ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้

5.2. การวางโครงสร้างและลำดับเรื่องราว

5.2.1. นำข้อมูลและประเด็นที่ต้องการสำรวจและบันทึกมาจัดลำดับเหตุการณ์

5.2.2. วางโครงสร้างภาพยนตร์หลังจากผ่านการวิเคราะห์และปรับปรุงแก้ไข

5.3. การเตรียมตัวถ่ายทำ

5.3.1. สำรวจสถานที่ที่จะใช้ในการถ่ายทำ

5.3.2. ออกแบบมุมมองภาพและแสง รวมถึงเทคนิคที่จะใช้ในการถ่ายทำ

5.3.3. จัดหาทีมงานและอุปกรณ์ที่จะใช้ในการถ่ายทำ

5.3.4. จัดตารางวางแผนวันและเวลาในการถ่ายทำ

5.4. การถ่ายทำ

5.4.1. ทำการถ่ายทำในแต่ละสถานที่ตามตารางที่ได้วางแผนไว้

5.4.2. ทำการถ่ายทำส่วนในส่วนของการบินที่เสียงสัมภาษณ์ตามโครงสร้างภาพยนตร์สั้นให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.5. ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ

- 5.5.1. ตัดต่ออย่างคร่าว โดยใช้โปรแกรม Adobe Premiere Pro
- 5.5.2. คิดบททวนและวิเคราะห์ถึงการตัดต่ออย่างคร่าว และลองนำมาลำดับตัดต่อใหม่อีกครั้ง
- 5.5.3. ย้อมสีภาพยนตร์ให้ตรงตาม Mood and Tone ที่ต้องการ
- 5.5.4. จัดวางดนตรีประกอบ

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1. ภาพยนตร์เรื่องนี้ช่วยให้ข้าพเจ้าสามารถระบายความรู้สึกที่ไม่มั่นคงเกี่ยวกับครอบครัว ช่วยให้ข้าพเจ้าได้มีโอกาสทำความเข้าใจกับครอบครัวของข้าพเจ้าได้มากยิ่งขึ้น และเพื่อเยียวยารักษาจิตใจของข้าพเจ้า บรรเทาความเจ็บปวดในจิตใจที่ข้าพเจ้ามีต่อความทรงจำที่เกี่ยวกับครอบครัว

6.2. ได้ศึกษาการทำภาพยนตร์สั้นในรูปแบบบันทึกส่วนตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

1. การค้นคว้าข้อมูล

ในการผลิตภาพยนตร์สั้น ในรูปแบบบันทึกส่วนตัวเรื่องนี้ จำเป็นต้องทำการศึกษาภาพยนตร์ที่มีรูปแบบ วิธีการเล่าเรื่องที่มีความเป็นส่วนตัว รวมถึงการค้นคว้ารวบรวมข้อมูล และนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์สรุปผล จึงจะนำไปสู่ขั้นตอนการพัฒนาภาพยนตร์และขั้นตอนการผลิต ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญมากที่จะใช้กำหนดแนวทาง รูปแบบ ในวิธีการเล่าเรื่อง

ประสบการณ์นิยม

ชาวประสบการณ์นิยมเชื่อว่าความรู้ที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิดไม่มี ชาวประสบการณ์คนหนึ่งที่คือ ล็อก (Locke 1632-1704) ได้โต้แย้งเรื่องนี้อย่างละเอียด เหตุผลสำคัญอันหนึ่งที่เขายกมาแย้งว่าความรู้ที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิดไม่มี ก็คือว่าเด็กที่เกิดมาใหม่ ๆ นั้นไม่รู้อะไรเลย จากการศึกษเล่าเรียนและจากประสบการณ์ เด็กจึงรู้ความจริงขึ้นมาทีละน้อย ๆ แต่ถ้าเด็กไม่ได้รับการศึกษาเขาก็จะไม่รู้อะไรเลย เมื่อเรียนจึงรู้ เมื่อไม่เรียนก็ไม่รู้ ดังนั้นความรู้ต้องเกิดจากการเรียน ถ้าเรามีคนที่มีความรู้โดยไม่ต้องเรียนหรือโดยไม่ต้องรับรู้ทางประสาทสัมผัสนั้นแหละ เราจึงพอจะเชื่อได้ว่าความรู้มีติดตัวมาตั้งแต่เกิด แต่เราไม่เคยพบคนอย่างนั้นเลย ล็อกบอกว่า

ดูเหมือนจะเป็นการแย้งตัวเองที่จะกล่าวว่ามีความจริงซึ่งถูกประทับลงในวิญญาณ โดยที่วิญญาณไม่รู้ และไม่เข้าใจ การประทับจะหมายความว่าอื่นไม่ได้นอกจากว่าเป็นการให้เห็นความจริง เป็นการยากที่จะเข้าใจได้ว่ามีการประทับความจริงบนจิตโดยที่จิตไม่รู้¹

¹ J. Locke, J., AN Essay Concerning Human Understanding Book I., ch. II, 5

ชาวเหตุผลนิยมเชื่อว่าความจริงได้ถูก “ประทับ” ในจิตวิญญาณของคนเราตั้งแต่เกิดมา ข้อนี้ลือลือคอบอกว่าถ้าเป็นอย่างนั้นจริง คนเราก็ควรรู้ความจริงตั้งแต่เกิดโดยไม่ต้องมีประสบการณ์ แต่ก็ไม่ใช่เป็นอย่างนั้น การพูดว่ามีความรู้อยู่ในตัวมาตั้งแต่เกิดแต่ไม่รู้ว่าคุณรู้ เป็นคำพูดที่ไร้สาระไม่มีความหมายอะไร

ข้อนี้ชาวเหตุผลนิยมก็จะตอบว่าความรู้เรา มีอยู่แล้วตั้งแต่เกิดแต่ต้องอาศัยการศึกษาและประสบการณ์จึงจะเกิดสำนึกว่าคุณรู้ ประสบการณ์มิใช่บ่อเกิดของความรู้แต่เป็นเพียงอุปกรณ์ที่ช่วยให้ความรู้ที่แฝงอยู่ปรากฏเป็นจริง ถ้าในเวลากลางคืนเรามีฟิล์มภาพยนตร์แต่ไม่มีอุปกรณ์ เราก็ไม่มีโอกาสจะได้ดูภาพยนตร์ แต่ถ้าเรามีเครื่องฉายหนัง มีไฟฟ้า มีจอ โอกาสดูหนังก็เกิดขึ้น เครื่องฉายไฟฟ้าและจอมีได้เป็นบ่อเกิดของภาพยนตร์ที่เราชม แต่เป็นอุปกรณ์ช่วยใช้ภาพยนตร์ที่มีอยู่ในฟิล์มปรากฏขึ้น ประสบการณ์ก็เช่นกันมิได้เป็นบ่อเกิดของความรู้แต่เป็นเครื่อง มือทำให้ความรู้ที่มีอยู่ปรากฏขึ้น

การโต้แย้งประเด็นไม่สิ้นสุดลงง่าย ๆ ชาวประสบการณ์คงจะตอบชาวเหตุผลนิยมได้ไม่ถนัดนัก แต่มีอีกประเด็นหนึ่งซึ่งชาวประสบการณ์จะหักล้างทัศนคติของชาวเหตุผลนิยม นั่นคือเขาจะบอกว่า แม้จะมีความรู้บางอย่างติดตัวมาตั้งแต่เกิดแต่ความรู้แบบนั้นก็ว่างเปล่าไม่มีความหมายอะไร เราจะพิจารณาต่อไป²

ศิลปะกับการแสดงความรู้สึก

นักดาราศาสตร์กับกวีก็มองพระจันทร์ ไม่เหมือนกัน สำหรับนักดาราศาสตร์พระจันทร์เป็นดาวดวงหนึ่งซึ่งต้องอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์บางอย่างเหมือนดาวดวงอื่น ๆ สำหรับกวีดวงจันทร์เป็นสิ่งที่มีความหมายพิเศษ ให้ความชุ่มฉ่ำแก่หัวใจ เป็นที่เกิดแห่งอารมณ์อันละเอียดอ่อน เป็นแรงบันดาลใจให้เกิดจินตนาการและความใฝ่ฝัน เป็นต้น ดอกกุหลาบในสายตาของชีววิทยาเป็นผลผลิตอันหนึ่งของต้นกุหลาบ ก่อนที่มันจะเบ่งบานมันต้องตูมมาก่อน มันจะโตเร็วดีถ้าใส่ปุ๋ยคอก ฯลฯ แต่ในสายตาของจิตรกรกุหลาบดอกที่อยู่ต่อหน้าเราขณะนี้ เป็นสิ่ง ๆ หนึ่งที่เป็นตัวของตัวเอง ไม่เหมือนสิ่งอื่นใดในโลกและก็ไม่เหมือนกุหลาบดอกอื่น ๆ เมื่อจิตรกรเห็นมันเข้าเขาอาจไม่ได้คิดอะไรเลยเกี่ยวกับกุหลาบดอกนี้ แต่เขาเกิดความรู้สึกขึ้นมาวูบหนึ่ง เขาได้สัมผัสอะไรบางอย่างที่เขาอธิบายด้วยคำพูดไม่ได้ แต่เขาก็อยากจะถ่ายทอดความรู้สึกนี้ออกมาบนผืนผ้าใบ แรงบันดาลใจครั้งนี้เกิดจากได้เห็นกุหลาบดอกนี้ ซึ่งอาจไม่เกิดขึ้นถ้าเห็นกุหลาบดอกอื่น ศิลปะเป็นสื่อแสดงความรู้สึกมิใช่แสดงความรู้ ถ้าท่านต้องการแสดงความรู้สึกหรือความคิด

² วิทย์ วิศทเวทย์, ปรัชญาทั่วไป มนุษย์ โลก และความหมายของชีวิต พิมพ์ครั้งที่ 1., กรุงเทพฯ, 2520

ท่านต้องใช้คำพูดเป็นสื่อ แต่ศิลปะไม่ใช่คำพูดเพราะความรู้สึกที่เขาต้องการแสดงนั้นเขามิได้รับมาด้วยคำพูด ตอลสตอยเขียนไว้ว่า

คำพูดที่ถ่ายทอดความคิดและประสบการณ์นั้นทำให้คนเราเกิดความสัมพันธ์เป็นอันเดียวกัน ศิลปะก็คล้ายกัน และลักษณะพิเศษของความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจากศิลปะต่างกับที่เกิดจากคำพูดก็คือ คำพูดมนุษย์นั้นเราใช้อาศัยเป็นสื่อถ่ายทอดความคิด แต่ศิลปะใช้สำหรับถ่ายทอดความรู้สึก³

ในบางกรณีเราจะเห็นว่าภาพวาดและรูปปั้นแสดงออกให้เห็นความจริงบางอย่างได้ดีกว่าคำพูดเช่น ความรัก ความโกรธ ความอาลัย หรือความเสียสละ เป็นต้น ดนตรีอาจพาเราเข้าไปสู่ความอ่อนหวานและความร่าเริงของชีวิตได้ดีกว่าคำอธิบายใด ๆ และวรรณคดีอาจสอนให้คนมีความเมตตาเสียสละ และเห็นอกเห็นใจเพื่อนมนุษย์มากกว่าการอบรมด้วยวาจา เวิดส์เวิร์ธ (Wordsworth) กวีโรแมนติคเข้าใจเรื่องนี้ดีเมื่อเขาเขียนโคลงบทหนึ่งชื่อ The Tables Turned :⁴

แวบเดียวของความรู้สึกที่ได้จากดงไม้
อาจสอนท่านเกี่ยวกับมนุษย์
ในเรื่องความดีความชั่ว
ได้ดีกว่าเมธีทั้งหลาย

ความอ่อนหวานคือสิ่งที่ธรรมชาติให้แก่มนุษย์
แต่ปัญญาความคิดที่ยุ่มยาม
ได้บิดเบือนความงามของสรรพสิ่ง
ในการแยกแยะ เราได้กระทำมาตกรรม

พอกันทีสำหรับวิทยาการทั้งหลาย
ปิดหนังสือที่วางเปล่าเหล่านั้นเสีย
จงมาพร้อมกันกับหัวใจ
อันพร้อมที่จะรับ

³ Tolstoy, L., What is Art, quoted in Titus, H.H., Living Issues in Philosophy, American Book, New York, 1964, P. 377

⁴ วิทย์ วิศทเวทย์, ปรัชญาทั่วไป มนุษย์ โลก และความหมายของชีวิต พิมพ์ครั้งที่ 1., กรุงเทพฯ, 2520

ศึกษาและทำความเข้าใจกับภาพยนตร์สั้นเรื่อง คนเรืองแสง (LUMINOUS PEOPLE) ของ อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล

อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล เกิดที่กรุงเทพมหานคร แต่ใช้ชีวิตอยู่ที่จังหวัดขอนแก่น เขาจบการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และปริญญาโทด้าน วิจารณ์ศิลป์ สาขาภาพยนตร์ จาก The School of the Art Institute of Chicago เขาเริ่มต้นผลิตภาพยนตร์ และวิดีโอ ตั้งแต่ต้นปี 2533 เขาเป็นหนึ่งในคนทำภาพยนตร์ไม่กี่คนในประเทศไทยที่ทำงานนอกระบบ สตูดิโอ ภาพยนตร์ของเขามักจะทดลอง โดยยึดหลักโครงเรื่องที่อิงมาจากละครโทรทัศน์ ละครวิทยุ การ์ตูน และภาพยนตร์เก่า ๆ เขามักได้แรงบันดาลใจมาจากเมืองเล็ก ๆ เขามักใช้นักแสดงที่ไม่มีประสบการณ์ ไม่ใช่มืออาชีพ และใช้บทสนทนาสด⁵

อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล เป็นคนทำภาพยนตร์ที่สร้างสรรค์ผลงานทั้งในรูปแบบ ภาพยนตร์ขนาดสั้น วิดีโอขนาดสั้น และวิดีโออาร์ต รวมถึงผลงานภาพยนตร์ขนาดยาวทั้งหมด 7 เรื่อง ได้แก่ ดอกฟ้าในมือมาร (Mysterious Object at Noon) (2543), สุดเสน่หา (Blissfully Yours) (2545), หัวใจทรนง (The Adventure of Iron Pussy) (2546), สัตว์ประหลาด! (Tropical Malady) (2547), แสง ศตวรรษ (Syndromes and A Century) (2549), ลุงบุญมีระลึกชาติ (Uncle Boonmee Who Can Recall His Past Lives) (2553), รักที่ขอนแก่น (Cemetery of Splendour) (2558) ภายในงาน ภาพยนตร์ของอภิชาติพงศ์ มักจะมีการนำความทรงจำและประสบการณ์ส่วนตัวมาประกอบรวมไว้ภายใน งานอยู่เสมอ โดยผ่านวิธีการเล่าเรื่องราวและถ่ายทอดในหลายรูปแบบ แตกต่างกันไปตามแต่ลักษณะของ งานในแต่ละชิ้น

ภาพที่ 2.1 คนเรืองแสง (LUMINOUS PEOPLE)
อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล (2550)

คนเรืองแสง (LUMINOUS PEOPLE) คือ ผลงานวิดีโอขนาดสั้น ที่มีความยาว 15:22 นาที ถ่ายทำด้วยฟิล์มสี 35 มม. คนเรืองแสง คือ การจำลองเหตุการณ์เพื่อเป็นอนุสรณ์แด่ผู้ที่เสียชีวิตที่ยังคงวนเวียนอยู่ในโลกของเรา และแต่ความทรงจำที่กำลังจะสูญสลาย ความทรงจำของเหตุการณ์เล็ก ๆ น้อย ๆ ในชีวิตประจำวัน และความทรงจำของการสร้างภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.1 คนเรืองแสง (LUMINOUS PEOPLE)
อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล (2550)

คนเรืองแสง เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับ คนกลุ่มหนึ่งล่องเรือไปตามลำน้ำโขงที่กั้นพรมแดนระหว่างไทย-ลาว พวกเขาล่องเรือทวนกระแสลมแรงโดยมีจุดหมายที่จะบอกทุกคนสำคัญเป็นครั้งสุดท้ายเมื่อถึงกลางลำน้ำโขง เธอผู้เป็นหัวหน้าครอบครัวได้โปรยอัฐลงสู่สายน้ำ ละอองขี้เถ้าขาวลอยปนในสายน้ำ ขุ่น เรือหันหัวกลับตรงสะพานเชื่อมระหว่าง 2 ประเทศ ผู้โดยสารเริ่มเหนื่อยล้าและค่อย ๆ จมดิ่งสู่โลกแห่งความคิดของตน ภาพยนตร์เริ่มแตกสลาย ทีมงานและนักแสดงปล่อยความคิดให้ล่องลอยท่ามกลางแม่น้ำซึ่งเชื่อมเขตแดนระหว่างโลกของคนเป็นและคนตายและของผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ ความทรงจำของการสูญเสียบิดายังไม่จางหาย เรือยังคงล่องต่อไปเมื่อฟ้าเริ่มมืดสลัว อภิชาติพงศ์และทีมงานเดินทางไปจังหวัดหนองคาย พวกเขาได้ชักชวนว่าจ้างให้คนท้องถิ่นร่วมลงเรือเพื่อร่วมแสดงหนัง ช่วงเวลาสองวันที่ล่องเรือที่ทีมงานและนักแสดงจำลองพิธีโปรยอัฐขึ้น โดยพิธีกรรมนี้อภิชาติพงศ์จดจำมาจากเหตุการณ์ตอนไปลอยอังคารพ่อของเขา ณ ที่แห่งเดียวกันนี้เมื่อปี 2547 และหลังจากนั้นอภิชาติพงศ์ได้หาวิธีเล่าเรื่องและให้ทีมงานประกอบกิจกรรมเล็ก ๆ น้อย ๆ บนเรือ โดยไม่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรมที่ผ่านมา ต่อมาที่กรุงเทพเมื่อภาพยนตร์ได้ตัดต่อเสร็จ อภิชาติพงศ์ฉายหนังให้ทีมงานผ่านศิลป์ได้ดูในห้องอัดเสียง โดยทีมงานเหล่านี้ได้พากย์เสียงต่าง ๆ ลงไป ระหว่างนั้น นิตยพงศ์ ถิ่นทัพไท (โก๋) ได้เล่าเรื่องที่วิญญูณของพ่อของเขาที่เสียไปที่สุรินทร์ได้มาเข้าฝันในขณะที่เขาเป็นเณร อภิชาติพงศ์ยึดเสียงร้องเพลงของนิตยพงศ์เป็นแกนหลักของภาพยนตร์ในครั้งหลัง⁶

⁵ มีมะเดชะ วัชรธานินท์, กฤติยา กาวีวงศ์, ไกรวุฒิ จุลพงศธร, วิวัฒน์ เลิศวิวัฒน์วงศา, อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล, สัตว์วิกาล Unknown Forces พิมพ์ครั้งที่ 1., กรุงเทพฯ, 2550

⁶ มีมะเดชะ วัชรธานินท์, กฤติยา กาวีวงศ์, ไกรวุฒิ จุลพงศธร, วิวัฒน์ เลิศวิวัฒน์วงศา, อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล, สัตว์วิกาล Unknown Forces พิมพ์ครั้งที่ 1., กรุงเทพฯ, 2550

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

ข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์

ประเด็น (Theme)

ความทรงจำเกี่ยวกับบุคคลในครอบครัว ที่มีความคลุมเครือ ไม่ชัดเจนและไม่สมบูรณ์ จนก่อให้เกิดความเจ็บปวดทางจิตใจ

พล็อต (Plot)

การประกอบชิ้นส่วนความทรงจำของครอบครัวผ่านช่วงเวลาในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ทั้งจากเรื่องเล่าและความเป็นจริง

เนื้อเรื่อง (Treatment)

In collapse memories

ณ ลานนรกจำลอง รูปปั้นผีเปรตนานาพันธุ์กระจายตัวอยู่ทั่วบริเวณลานวัดแห่งหนึ่ง ในขณะเดียวกัน เสียงเพลงชาติกำลังบรรเลงกึกก้องกังวาลล่องลอยออกมาจากจากลำโพงกระจายเสียงของวัด ผู้คนในบริเวณนั้น ยืนขึ้นลำตัวตรงทำความเคารพค้างอยู่กับที่ของตน รวบรวมว่ากำลังถูกสะกดจิตด้วยเสียงเพลงชาติที่กำลังดังก้องไปทั่วทั้งบริเวณ ทันทีที่เสียงเพลงชาติสิ้นสุดลง ผู้คนในบริเวณนั้นต่างกลับคืนสู่ตำแหน่งที่นั่งและกลับคืนสู่อริยาบถของตนเอง คล้ายกับว่ามนต์สะกดได้ถูกคลี่คลายสลายหายไปจนหมดสิ้น ทำให้ดูเหมือนกับว่าสามารถหลุดออกจากภวังค์และได้กลับคืนสู่สภาวะปกติธรรมดา หลังสิ้นเสียงเพลงชาติได้ ไม่นานนัก ทหารเกณฑ์หนุ่มเดินไร่เรียมาตามทางเดิน พลาชมองสำรวจไปทั่วบริเวณลานนรกจำลองแห่งนี้

(ทหารเกณฑ์หนุ่มลงไปสำรวจห้องนรกจำลองในชั้นใต้ดิน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ท่ามกลางฝูงหุ่นรูปปั้นผีเปรตที่ถูกสร้างให้เป็นนรกจำลองอยู่ในบริเวณวัด ทหารเกณฑ์หนุ่มเดินสำรวจไปในดง รูปปั้นผีเปรตเหล่านั้นเขาเห็นรูปปั้นผีเปรตรายล้อมอยู่รอบตัวไปทั่วทั้งบริเวณ เปรตบางตัวกำลังทรมาณด้วย สารพัดวิธี เพื่อขุดใช้กรรมเวรของตนที่ก่อไว้ แต่ก็มีบ้างบางตัวที่อยู่แยกปลีกวิเวกออกไป ดูผิดวิสัย บ้างรูปร่างสูง โปรงเสียดฟ้า ยืนโงงตรงต่องแสงหน้าขึ้นเพื่อที่จะมองเห็นหน้าตาของมันได้อย่างชัดเจน บ้างก็ดูเศร้าซึม อมทุกข์อมโศก ขวนให้วังเวงพิลึก ทหารเกณฑ์หนุ่มยังคงเดินสำรวจอยู่ท่ามกลางฝูงผีเปรตเหล่านี้ พลัง ล้างกระเป่าเป่าสายพรางที่สะพายติดตัวมาด้วย ความหากล่องดิจิทัลของตน เขาหยิบกล่องขึ้นมาติดตัวและเริ่ม เดินบันทึกภาพเหล่ารูปปั้นผีเปรตในดินแดนนรกจำลองแห่งนี้

ภาพภายในจอโทรทัศน์ปรากฏขึ้น เป็นภาพของชายวัยกลางคนที่กำลังเปิดดูอัลบั้มภาพถ่ายของครอบครัว ตนเอง โดยมีเด็กหนุ่มที่คอยนั่งซักถามถึงที่มาที่ไปของภาพถ่ายเหล่านั้น

ณ น้ำตกในอุทยานแห่งหนึ่ง เป็นช่วงเวลาบ่ายแก่ ๆ ในวันหยุดวันหนึ่งของชายหนุ่มทั้งสองคนที่เดินทางมา พักผ่อนร่วมกันที่น้ำตกแห่งนี้ ทั้งสองเดินลัดเลาะไปตามทางเดินป่าในอุทยาน เพื่อตามหาที่ที่ถูกใจ อาจเป็นจุด ชมวิวทิวทัศน์สักจุด หรือน้ำตกสักชั้น เพื่อจะได้นั่งพักผ่อนสักพัก และใช้เวลาในวันหยุดที่มีนี้ร่วมกัน ชายหนุ่มทั้งสองต่างหยอกล้อกันไปมาระหว่างทางตามประสานกสน์หากัน จนกระทั่งทั้งสองพบเจอกับที่ที่ถูกพ้องต้องใจ ของกันและกัน จึงหยุดพักและพักผ่อนลัดเลาะไปคลอเคลียเล่นน้ำตกด้วยกัน หลังจากที่ทั้งคู่ขึ้นมาจากน้ำตกและนั่ง พักตามโขดหินในบริเวณน้ำตกแห่งนั้น ชายหนุ่มทั้งสองก็พากันนั่งพูดคุยกันไปถึงเรื่องราวของความทรงจำ ในอดีตของตน ทั้งสองแลกเปลี่ยนผ่านอดีตของกันและกัน จนดูเหมือนกับว่าเรื่องราวในความทรงจำของ ทั้งสองได้หลอมรวมเป็นสิ่งเดียวกัน

(ในขณะที่เดียวกันภาพถ่ายจากอัลบั้มครอบครัวก็ค่อย ๆ ปรากฏให้เห็นชัดเจน จากภาพหนึ่งสู่อีกภาพหนึ่ง จาง ซ้อนทับกันไปอย่างเชื่องช้า ไปพร้อมกับเสียงเพลงที่ดังบรรเลงควบคู่ไปพร้อมกัน)

ชายวัยกลางคนเดินลอยชายไปในโซนหนึ่งของห้างสรรพสินค้าที่ทรุดโทรมแห่งหนึ่ง ในโซนนี้มีตู้เครื่องเกมหลาก ชนิด และมีร้านค้าโอเอเกะรายล้อมอยู่รอบนอก ชายวัยกลางคนดูมีที่ท่าว่าจะให้ความสนใจกับร้านค้า โอเอเกะเสียมากกว่า แต่ก็ยังมีท่าทีลังเลอยู่เช่นกัน และเขายังคงเดินลัดเลาะไปตามตู้เครื่องเกมเหล่านั้น ต่อไป

ณ สวนสัตว์บนห้างสรรพสินค้าแห่งเดียวกัน มีสภาพทรุดโทรมไม่ต่างจากชั้นอื่น ๆ ของห้างสรรพสินค้าแห่งนี้ ออกจะดูเสื่อมโทรมมากกว่าส่วนอื่น ๆ ของห้างสรรพสินค้าเสียด้วยซ้ำไป หน้าประตูทางเข้าชมสัตว์มีแนวทาง เดินระเบียงทอดยาว มีกระจกที่ดูจะเหมือนจะไม่ได้รับการขัดถูมาหลายสิบปีให้มองทะลุออกไปเห็นตึกอิฐปูนสูง ต่ำละกันไปในเมืองใหญ่ ภายในสวนสัตว์มีตู้โชว์สัตว์หลากหลายชนิด นานาสายพันธุ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีตั้งแต่แมงมุมขนาดเล็กไปจนถึงคิงคองยักษ์กระจัดกระจายกันไป บ้างอยู่ตามตู้ บ้างตามกรงขัง สภาพภายในสวนสัตว์ชวนให้รู้สึกเศร้าหมองใจ ด้วยบรรยากาศที่เสื่อมโทรม อับเฉา และน่าหดหู่ ทั้งจากตัวโครงสร้างของสถานที่ และจากบรรดาเหล่าสัตว์ที่ถูกกักขังไว้ในตู้โชว์และกรงขังแต่มีสัตว์ที่ไร้ชีวิตอยู่ตนหนึ่งที่ถูกสถาปนาไว้ในตู้โชว์ขนาดใหญ่ ตั้งตระหง่านอยู่ภายในสวนสัตว์แห่งนี้ สัตว์ตนนี้คือปลากระเบนราหูยักษ์ ด้วยขนาดที่ใหญ่และกว้าง ด้วยความเก่าแก่และดึกดำบรรพ์ ด้วยเกร็ดผิวหนังที่ขื่นเม็ดขื่นตุ่มและแห้งผากยับยู่ยี่ที่เกิดจากการสถาปนาไว้ รวบรวมว่ากระเบนยักษ์ตนนี้ยังมีชีวิตและจิตวิญญาณ เพียงแต่ถูกหยุดเวลาไว้ด้วยการสถาปนาและถูกจองจำไว้ในตู้โชว์ใบนี้ เพื่อมีหน้าที่อะไรบางอย่างที่ใครก็ไม่อาจทราบได้ หรือมันอาจมีหน้าที่เป็นผู้เก็บสะสมรวบรวมความทรงจำในที่แห่งนี้ก็เป็นได้

(ภาพถ่ายของยาค่อย ๆ ปรากฏชัดขึ้นมา หลอมรวมไปกับภาพของปลากระเบนยักษ์เชื่องช้า)

ภาพภายในจอโทรทัศน์ปรากฏขึ้น เป็นภาพของชายวัยกลางคนนอนหลับอยู่ในห้องของเขา

(ภาพถ่ายจากอัลบั้มภาพครอบครัวปรากฏขึ้นฉับพลัน และปรากฏขึ้นอย่างต่อเนื่อง)

ในคืนหนึ่งกลางพงไพร หญิงสาวต้องแก่นางหนึ่งปรากฏตัวขึ้นภายในป่า นางกำลังร้องโหยหวนเพราะบุตรในครรภ์มีท่า คล้ายส่งสัญญาณว่าจวนจะคลอดเต็มที่ นางตัวคนเดียว ไม่มีหมอต้าแย ไม่มีน้ำอุ่น ไม่มีแม่แต่ฟ้าที่จะเอาไว้คอยซับน้ำคร่ำที่ไหลหลากออกมาในเวลาเช่นนี้ มีเพียงตนเองและบุตรในครรภ์ที่จวนจะคลอดออกมาเต็มที่ นางกรีดร้องอย่างทรมาณสาหัส เสียงของนางแผดชานดังไปทั่วทั้งป่าเขา มือและตีนของนางจิกไปทั้งที่เปลือกไม้และพื้นดินที่กำลังชื้นฉ่ำเพราะน้ำค้าง นางพยายามเบ่งอย่างสุดแรงลมหายใจเท่าที่นางมีเหลืออยู่เลือดและน้ำคร่ำทะลักล้นออกมาจากปากช่องคลอด น้ำตานางเองก็เช่นกัน จังหวะเดียวกันฟ้าก็เกิดคลั่งวิปริตแปรปรวน แสงจากสายฟ้าฟาดสาดไปทั่วทั้งป่า เสียงฟ้าดังครืนๆ สนั่นสนั่นสะเทือนไปทั่วผืนป่า ในที่สุดบุตรในครรภ์ก็หลุดออกมาจากตัวของนาง หูของนางอื้ออึง จนแทบจะไม่ได้ยินเสียงใดๆ อาจเป็นเพราะเสียงของฟ้าที่สั่นดังเมื่อครู่ แม้นางจะแทบจะสูญเสียสติและลมหายใจของตนเอง แต่นางก็ยังกัดลิ้นฟันเพื่อที่จะออกแรงไปอุ้มบุตรของตนขึ้นมาไว้บนอก สายสะดือยังผูกติดกันกับตัวบุตรและตัวของนาง เนื้อตัวของบุตรนางเต็มไปด้วยของเหลวที่แดงปะปนสีขาวขุ่น นางอุ้มบุตรมาแนบไว้ที่อ้อมอก หูนางเริ่มได้ยินเสียงกลับคืนมา นางได้ยินเสียงหัวใจตนเองที่เต้นระรัวราวกับจะหลุดร่วงออกจากอก นางได้ยินเสียงแมลงกลางคืนที่อยู่โดยรอบตัว นางได้ยินเสียงลิง ค่าง บ่าง ชะนี ในป่าในเขา นางได้ยินเสียงฟ้าลั่นที่เบาบางและจางลง แต่นางกลับไม่ได้ยินเสียงร้องกระจอวอแวจากบุตรของตนเองเลย แม้สักนิตนางก็ไม่ได้ยิน ไม่มีเสียงใด ลูกนางแห้ง นางตัวลั่นเทิ้ม สะอื้นออกมาไม่เป็นภาษา นางร้องให้ออกมาเหมือนกับคนเสียสติจนแทบจะขาดใจตาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์ (Screenplay)

The Memories Collector ภาพยนตร์โดย สิปปกร เอาศระกุล

TEXT

In collapse memories

The Memories Collector

Sequence 1 : Recall

เสียงรอสายโทรศัพท์ดังขึ้น ไม่นานนักภาพใบหน้าของชายวัยกลางคน ใส่แว่น
แฟชั่นยุค 80 ปรากฏขึ้นอย่างกะทันหัน ท่าทางของเขาบ่งบอกให้ได้รับรู้ว่ากำลังถูกถ่ายด้วย
กล้องวิดีโอโดยใครบางคนอยู่ เสียงรอสายยังคงดังก้องอย่างต่อเนื่อง ภาพใบหน้าของชายวัย
กลางคนวูบหายไปอย่างกะทันหัน ในจังหวะเดียวกันกับที่เสียงผู้หญิงวัยกลางคนดังขึ้นใน
สายโทรศัพท์

(Mom II)

ฮัลโหล

(Man)

ฮัลโหล

(Mom II)

อ่าห๊ะ

(Man)

อ้อ.. โอเค พร้อมแล้วใช่ไหม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(Mom II)

อ่า.. เออ.. เอาทีละรูปใหม่

(ภาพนิ่ง)

ภาพถ่ายรอยจารึกบนผนังหินที่อยู่ในถ้ำค่อยๆปรากฏขึ้นอย่างช้าๆ พร้อมกับภาพหญิงชราคนหนึ่งที่กำลังยืนถ่ายภาพกับถ้ำแม่พระมารีอาปรากฏซ้อนขึ้นมาอย่างเชื่องช้า ในจังหวะเดียวกันนั้นภาพของชายหนุ่มและหญิงสาวคู่หนึ่งที่กำลังอุ้มเด็กทารกตัวน้อยอยู่ในห้างสรรพสินค้าก็กำลังจะค่อยๆปรากฏขึ้นอย่างเลื่อนกลาง

(Man)

ก็.. อันดับแรกก็ให้ดูไปก่อน แบบว่า.. อันนี้คือเห็นรูปแล้วใช่ไหม

(Mom II)

เห็นละ

(Man)

โอเค

(Mom II)

อ่า.. รูปย่า.. รูปย่ารูปแรก ละต่อมาก็เป็นรูปพ่อเธอ แล้วก็รูปแม่เธอ อ่ะ.. ที่จำได้ก็คือต้องเป็นรูปโอสี อิม..

(Man)

ยังงี้บ้าง

(ภาพนิ่ง)

ภาพถ่ายเด็กชายคนหนึ่งยืนยิ้มที่ชายหาดปรากฏซ้อนขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง พร้อมกับภาพถ่ายเด็กชายคนหนึ่งภาพที่มีลักษณะเป็นภาพเบลอลๆ ค่อยๆปรากฏซ้อนขึ้นมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(Mom II)

อิม.. ไซ้.. รูปทั้งหมดคือเป็นรูปไอ้เนี่ยที่.. รูปนี้ที่ไปทะเล.. ที่ไปพืทยา
 นั้นแหละ.. จำได้.. เท่าที่จำได้ลูก (หัวเราะเบาๆ)
 แล้วอันเนี่ยะ ภาพอีกภาพนึงเนี่ย.. ภาพเบลอลๆ.. ภาพเบลอลๆเนี่ย
 น่าจะเป็นที่ห้อง บ้านที่ยังไม่ได้.. เขาเรียกว่าอะไรอะ.. ที่ยังไม่ได้รีโนเวท ก็คือตัวบ้านที่อยู่เนี่ยแหละ
 แต่ยังไม่ได้รีโนเวทใหม่ น่าจะเป็นห้องนอนไอ้ปัจจุบัน อันนี้.. น่าจะประมาณขวบ..กว่าๆ
 หรือสองขวบเนี่ยแหละ เนี่ย.. ไอ้ผมทรงเนี่ยะ รูปที่หญิงบอก รูปที่ทะเลนะ แต่ไอ้ผมทรงเนี่ยะเป็นทรงที่ป้าตัด..
 เออเนี่ย.. เป็นป้าตัดให้ไอ้ทรงรากไทรอะไรนั่นอะ ม้าเต๋อ

(ภาพนิ่ง)

ภาพถ่ายของชายหนุ่มกลุ่มหนึ่งปรากฏซ้อนขึ้นมาอย่างซ้ำๆ ในจังหวะที่ชายหนุ่มคนหนึ่งกำลังยื่นอุ้มเด็กทารก
 ตัวน้อยก็กำลังปรากฏซ้อนขึ้นมาในจังหวะเดียวกัน ภาพถ่ายหญิงสาวในชุดรับปริญญาปรากฏซ้อนขึ้นมาอย่าง
 ต่อเนื่อง

(Mom II)

ภาพต่อมาที่เป็นเพื่อนเขาปิดหน้าเนี่ย.. อันนี้ก็ไม่รู้.. อันเนี่ยะไม่เคยเห็น.. เป็นโหน่งกับไอ้
 อะเนี่ย.. ก็คือลุงโหน่งแล้วก็ไอ้ แต่อันเนี่ยะหญิงไม่เคยเห็น.. อิม.. อะ.. อันนี้คือสิ่งที่แบบ.. ที่หญิงมี..
 ที่หญิงจำได้ แล้วก็ถ้าอันนี้อีกอันนึง ก็จะมีแค่อันนี้รูปหญิงรับปริญญา ตอนนั้นไอ้ไปกับยายแล้วก็
 ไปกับพี่เรย์ แล้วก็ป้าไปถ่ายรูปที่สวนอัมพร.. อันเนี่ยะ.. เออ.. รับปริญญา มีแค่นี้แหละ..

(ภาพนิ่ง)

ภาพถ่ายของชายหนุ่มผมยาวที่นั่งอยู่ที่ศูนย์อาหารในห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่งปรากฏซ้อนขึ้นมาอย่างซ้ำๆ

(Mom II)

อันนี้คือ.. อันนี้คือภาพ.. ย้อนกลับไปนะ ที่มีป้า.. มีแม่.. แม่ไอ้เนาะ แล้วก็ไอ้เนี่ย.. ภาพเนี่ยะหญิงเคยเห็น
 เออ.. เคยเห็น เนี่ยะแม่ไอ้หญิงก็เคยเจอ แต่ภาพเนี่ยะเราไม่ได้อยู่ในเหตุการณ์ร่วมกัน
 ก็คือหญิงไม่ได้อยู่ในเหตุการณ์นี้ แต่ว่าเป็นภาพที่ป้าเล่าให้ฟัง.. ว่ามันเป็นเซ็นทรัลพระราม 3...
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพถ่ายที่ปรากฏซ้อนขึ้นมาอย่างต่อเนื่องดับวูบลงอย่างกะทันหัน
ไม่นานนักข้อความบางอย่างก็ได้ปรากฏขึ้น

TEXT

*Could you please tell me the moment meeting him ?
Any instances ? As far as you can recall..*

(ภาพนิ่ง)

ภาพถ่ายของห้องควบคุมไฟฟ้าปรากฏขึ้น

(Mom II)

เจอเนี่ย.. เจอที่ RCA หึงเนี่ยไปเกี่ยวกับเพื่อนๆ แล้วก็.. ป้าเธอเนี่ยกับแม่เธอเนี่ย..
เขาก็ไป.. เขาก็ไปอีกกลุ่มนึง
เออ.. แต่เราอะรู้จัก.. เอ่อ.. หึงอะรู้จัก.. คือเขาเรียกว่า เห็นหน้าแม่ไอ้เนี่ย แล้วเขาเรียกว่ามันถูกชะตา

(ภาพนิ่ง)

ภาพถ่ายโรงงานไฟฟ้าค่อยๆปรากฏซ้อนขึ้นมา ในขณะที่เดียวกันภาพถ่ายของเขื่อนเก็บน้ำและภาพถ่ายของหาด
ทรายแห่งหนึ่งก็ค่อยๆปรากฏซ้อนขึ้นมาอย่างเชื่องช้า ภาพถ่ายชายหนุ่มคนหนึ่งที่กำลังป็นหน้าผากก็กำลัง
ปรากฏซ้อนขึ้นมาอย่างลางเลือนด้วยเช่นเดียวกัน

(Mom II)

เอ่อก็คือเรา.. ของหึงเนี่ยคือชอบมีเพื่อน ชอบรู้จักคนนู้นคนนี่คนนั้นอยู่แล้วอะไรอย่างเนี่ยะ
ก็.. ก็คือได้คุยกัน ได้อะไรกันประมาณเนี่ยะ แล้วก็แลกเปลี่ยนอะไรอย่างเนี่ยะ แล้วก็พ้อต่อมาเนี่ย.. แม่ไอ้เนี่ย
.. แนะนำว่าเนี่ย.. ป้าเธอเนี่ย.. คือพี่เขาอะ คือพี่ชายเขา แล้วก็ติดต่อให้หึง เออ.. แนะนำโดยฐานะที่ว่า..

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แม่โ้เนี่ยเป็นน้องสาว ป้าโ้เป็นพี่ชาย เออ.. แล้วหลังจากนั้นมาเนี่ย เขาก็บอกว่าเดี๋ยวพี่ชายเขาเนี่ย จะโทรไปคุยด้วยนะ รู้สึกตอนนั้นหญิงน่าจะเรียนซักระมาณปี.. น่าจะปีสี่ละ เพราะว่าปีสี่ฝึกสอนอะไรเสร็จ เรียบร้อยเนี่ย เราก็สบายๆละ เราไม่ต้องแบบมาเคร่งเครียดเรื่องเรียน ชั่วโมงเรียนหน่วยกิจเราก็ น้อยแล้ว อะไรอย่างเนี่ยะ อ่า.. อันนั้นเหตุการณ์ที่เจอกัน...

เสียงของผู้หญิงวัยกลางคนอีกคนหนึ่งดังขึ้นในอีกสายโทรศัพท์

(ภาพนิ่ง)

ภาพถ่ายหिनอกหินย้อยบนเพดานถ้ำปรากฏซ้อนขึ้นมา พร้อมกับภาพถ่ายของหญิงสาวที่กำลังยืนอยู่ที่หน้าผา ก็ค่อยๆปรากฏซ้อนขึ้นมา

(Mom I)

รักครั้งแรกของแม่เธอ.. แม่จำได้แม่นยาละคือ.. แม่ไปบ้านยาย บ้านยายวัน ปิดเทอมแม่ไปเที่ยวบ้านยายวัน แล้วพอติยายวันมารับแม่ไปเที่ยว แล้วแม่ก็ไปเจอพ่อที่นั่น พ่อเป็นหลานของแฟนของยาย อ้ออ้อ.. อ้อ.. เป็นหลานของแฟนของยายก็คือ.. พ่อเป็นญาติของฝั่ง.. ฝั่งสามียายอะ ส่วนแม่ก็เป็นลูกสาวไข่ม้อย ก็ไปเจอกัน แล้วพ่อกินเหล้าอยู่.. ก็พอดีว่ายายไปธุระ ก็เลย.. พ่อเขาก็เข้ามาจับแม่นั้นแหละครั้งแรกเลยคือเจอกันที่บ้านยาย ตอนนั้นแม่ยังเด็กมาก ที่เจอกันแม่อยู่มอห้ำเอง ป้าก็อยู่แค่ปวศ.ปีหนึ่ง กำลังจะขึ้นปีสอง

(ภาพนิ่ง)

ภาพถ่ายหिनอกหินย้อยบนเพดานถ้ำปรากฏซ้อนขึ้นมา พร้อมกับภาพถ่ายของหญิงสาวที่กำลังยืนอยู่ที่หน้าผา ก็ค่อยๆปรากฏซ้อนขึ้นมา

เสียงของผู้หญิงวัยกลางคนคนแรกดังขึ้นในอีกสายโทรศัพท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ภาพนิ่ง)

ภาพถ่ายชายหนุ่มสองคนที่น้ำตกแห่งหนึ่งปรากฏซ้อนขึ้นมา ในขณะที่เดียวกันกับที่ภาพถ่ายชายหนุ่มสองคนที่กำลังขับขี่มอเตอร์ไซด์และภาพถ่ายชายหนุ่มสองคนบนหลังรถกระบะก็ค่อยๆปรากฏซ้อนขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง

(Mom II)

แล้วหลังจากนั้นมามันก็จะมีเหตุการณ์แบบ.. เอ่อ.. เขาเรียกเหตุการณ์ที่ค่อยๆบอกเราว่า เอ้า! เขา.. เขาไม่ใช่พี่น้องกัน แล้วจนกระทั่งหญิงก็บอกว่า.. จันเธอก็ต้องไอ้นี้แล้วนะ คือ.. คือเราอะ เห็น.. เห็นเขารู้จักเขาทั้งสองคนเนี่ย ในฐานะที่.. ที่แบบว่าเขาอะเป็นพี่น้องกัน เออ.. เราก็ก็นึกว่า.. แม่เธอก็มีแฟนอยู่อย่างนั้นอะ.. อืม.. แล้วต่อมาเราก็ก็นึกว่า.. เฮ้ย! อย่างนี้มันก็ไม่ใช่นะ เธอก็ต้องไอ้นี้แล้วนะ..

ว่า.. ถ้าสมมุติว่า.. ถ้าจะต้องอยู่อย่างเนี่ยะ มันก็ไม่ใช่

ถ้าเธอจะเลือกคบฉัน ก็ต้อง.. ต่างคนก็ต้องต่างอยู่คนละบ้านแล้วนะ ไม่ใช่แบบนี้ เขาก็เลยต่างคนก็คือแบบ.. ก็ต้องต่างไป.. แม่ไอ้ก็ไปอยู่กับแฟนเขา ไม่รู้ว่าคนปัจจุบัน

หรืออะไร.. คนไหน.. เราไม่รู้ แต่เรารู้ว่าแฟนเขาเราก็เคยเจอ นั่นเอง..

แม่ไอ้เขาชื่อ.. เขาชื่ออะไรวะ จำไม่ได้แล้ว ชื่อแอน.. หรือชื่ออะไรซักอย่างเนี่ย เพราะหลังจากที่.. ที่เขาไป คือมันก็ไม่ได้ติดต่อกันตั้งแต่ไอ้สี่ขวบ ที่เราเรียนอนุบาลอะนะ

ถ้าเราจะไม่ผิดอะ สามสี่ขวบ.. ที่ไอ้เรียนอนุบาลอะ เขาก็กลับมา เออ.. นั่นแหละ แล้วก็ที่นี่.. ก็คือแบบให้.. ให้พ่อเธอกับแม่เธอนี้ยกคุยกันว่า.. คือจะยังไง แต่ถ้า.. ถ้าแบบเนี่ยะ

เราไม่เอา.. คือหมายถึงว่าคือเราไม่เอานะ ถ้าจะแบบว่า.. จะมาเอาไปเลี้ยงหลายบ้าน เดี่ยวบ้านนู้นที่ เดี่ยวบ้านนี้ที่ เราไม่เอานะ ถ้าเราเลี้ยงก็คือเราเลี้ยงเลย แต่พ่อเธอมันไม่ยอมให้เธอไปอยู่บ้านยาย ก็คือเขาอะจะเลี้ยงเอง แต่พ่อไอ้เรียนเนี่ย ก็คือเราก็ไม่เจอเขาอีกเลย.. ก็คือเรียนอนุบาลเนี่ย.. ก็คือเจอเขาแค่ครั้งเดียว ที่เขากลับมา เขาบอกเขาจะกลับมาเอาของหรืออะไรซักนึ่ง อ้อ.. นั่นแหละ.. แล้วหลังจากนั้นก็.. ต่างคนก็ต่างหายไปเลย หลังจากที่เขากลับมาครั้งนั้น ถ้าจำไม่ผิดนะ ว่ามันมีเหตุการณ์อะไรอีกไหม แต่คิดว่ามันมีแค่เหตุการณ์อันเนี่ยะ ที่.. ที่เขากลับมาแล้วก็.. ต่างคนก็.. โอเคต่างอยู่ไป...

(ภาพนิ่ง)

ภาพถ่ายรอยจารึกบนผนังหินที่อยู่ใต้อ่างค่อยๆปรากฏซ้อนขึ้นอย่างเชื่องช้าอีกครั้ง

เสียงของผู้หญิงวัยกลางคนอีกคนหนึ่งดังขึ้นในอีกสายโทรศัพท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(Mom I)

ความทรงจำแรกของแม่เลย คือความรัก คือความรักทั้งหมดเลยที่มองอะ.. คือ.. คือสำหรับแม่คือความรัก
ความรักที่แม่มีให้พ่อ มันเป็นเวลาที่ดีช่วงหนึ่งของชีวิต และเป็นความรักครั้งแรกในชีวิตของแม่ มันเป็น
ความทรงจำที่แบบ.. แม่ไม่มีวันลืมอะ ไม่มีใครเคยลืมรักครั้งแรกหรอก แม่กระทั่งลูกหรือสามี มันทำ..
ให้แม่มองว่าแม่.. แม่รู้สึกเจ็บปวดนะ อืม.. มันปนกับความสุข มันบอกไม่ถูกเหมือนกัน ความสุขที่เรานึกถึง
อดีตเมื่อก่อนที่ว่า.. เราเคยมีกันและกัน และความเจ็บปวดก็คือปัจจุบันที่เราไม่สามารถที่จะ..
เป็นอย่างวันนั้นได้

TEXT

At the moment...

Why did you fell in love with him ?

(ภาพนิ่ง)

ภาพถ่ายของหญิงสาวคนหนึ่งนอนเปลือยหน้าอกค่อยๆปรากฏขึ้น ในขณะที่ภาพถ่ายหญิงสาวคนเดียวกันที่
กำลังมีเด็กชายตัวน้อยนั่งตักก็ค่อยๆปรากฏซ้อนขึ้นมา ภาพถ่ายของเด็กชายตัวน้อยที่กำลังหันมายิ้มให้กล้องก็
ค่อยๆปรากฏซ้อนขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง

(Mom II)

เป็นคนที่ไม่ได้.. ไม่ได้.. เขาเรียกไร อืม.. ไม่ได้ว่าตกหลุมรัก ไม่ได้ว่าอะไร แต่เป็นคนชอบลอง
อ่า.. ลองผิดลองถูกเหมือนกับไอ้อะ ฉันทลองผิดลองถูกด้วยตัวฉันเอง หรือ.. อยากลองอะ อยากรู้อะ อยาก
เห็นอะ แล้วยุคนั้น เป็นยุคที่เราเป็น.. เป็นวัยรุ่น เราไม่ได้คบแค่คนคนเดียว เราก็มีรุ่นพี่อย่างเนี่ยะ เราก้เฉยๆ
จะคบก็คบไม่คบก็ได้ อะโรอย่างเนี่ยะ เขาเรียกเป็นการบริหารเสน่ห์ แต่พอมาที่คบจริงจังเลยนะ มาเจอใคร
มาเจอคุณนั่นแหละ เออ.. เจอ.. เจอที่ไหน เจอที่ตอนเมือง.. ไปรับไอ้ที่บ้านย่า แต่ปีบอกว่า.. ยังไม่ได้บอก..
ยังไม่ได้บอกคุณอาเลยว้า.. เออคบกัน เราก้รอ เราก้รออยู่ข้างนอก เราไม่ได้เข้าไปในบ้านด้วยนะ
แล้วปีเธออะ ก็ไปรับเธอมา แล้ว.. เป็นคนที่ไม่ได้ชอบเด็ก ไม่ได้รักเด็ก เออ.. แต่เราอยากลอง
แล้ว.. แล้วเราก้เรียกชื่ออะ น้องไอ้.. คุณเดินมาหาเราอะ อ้อ! เราก้เลยเออหัย.. แล้วก็ป็นไอ้ที่น้อยๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้าตาน่ารักๆ อ้อ เราก็เลยแบบ.. คือก็.. มันก็เหมือน.. คือเขาเรียกว่าอะไรแบบ.. ตอนแรกอะคือมันก็ไม่คิดจะ
 จริงจังเท่าไร แต่แบบคือ เราเป็นคนที่แบบอยากลองอะ อยากลองทำอะไรที่แบบไม่เหมือนที่คนอื่น
 เขาทำอะ.. คนอื่นเขาคบกันแบบ.. ผู้ชายโสด เอ่อ.. เขาเรียกอะไรนะ หล่อ รวย มาเทคแคร์เรา เอาใจเรา
 ชื่อของให้เรา เราก็มึบแบบนั้น แต่เนี่ยเราอยากลองอะ เราไม่เคยคบแบบนี้ เราอยากลอง
 นั้นแหละคือสิ่งที่.. ที่เป็น...

(ภาพนิ่ง)

ภาพถ่ายของหญิงสาวคนหนึ่งที่กำลังอุ้มเด็กชายตัวน้อยและยิ้มให้กับกล้องค่อยๆปรากฏขึ้นขึ้นมา

(Mom I)

แม่มยังไม่รู้จักความรักหรอก ถามพ่อได้ว่า.. คือตอนนั้นอะ.. จริงๆแล้วอะ ตั้งแต่เล็กจนโตมา มอสามมายัน
 ยันเจอพ่อ แม่มีแฟนเป็นทอมมาตลอด แล้ววันที่เจอพ่อแม่อะก็เอาแฟนเป็นทอมไปด้วย แต่ว่า.. (หัวเราะเบาๆ)
 พ่อมีงี้ก็.. เหมือนประมาณว่า.. จะจีบอะ จนแฟนแม่ อืม.. ก็เลย.. ก็ประมาณว่าจีบ.. จีบเลยแหละ ก็ไปบอก
 กับยายว่าเออ.. เออชอบ บอกกับพ่อเลี้ยง คุณน้ำเนอะ.. น้ำอ้วนอะ ว่าชอบแม่ พอบอกว่าชอบ เหมือนกับยาย
 เขาก็สนับสนุนอะ เพราะอ้วนเป็นคนดี ยายก็สนับสนุนบอกว่า.. เออถ้าชอบก็คบกับน้องไปก่อนอะไอย่างนี้ รอ
 ให้น้องเรียนจบมอหกก่อน แต่บังเอิญว่า.. อย่างว่าชิงสุกก่อนห่ามกันก่อน อ้อฮี้..

ถ้าถามว่าเพราะอะไรหรือ.. เป็นเพราะว่าแม่เด็ก และเป็นรักครั้งแรก อ้วนเป็นผู้ชายคนแรกในชีวิตของแม่ ที่
 เข้ามาจีบแม่เลย อืม.. ซึ่งความรักที่เราารู้สึกว่าเป็นรักครั้งแรกจริงๆอะ ที่เขามาด้วยความรักอะ เขาเรียกว่าอะไร
 .. เทคแคร์ ดูแลทุกอย่าง ไปรับไปส่งโรงเรียน ไปอะไอย่างเนี่ยะ
 แม่มก็เลยรักเขา...

(ภาพนิ่ง)

ภาพถ่ายของหญิงสาวคนเดิมปรากฏขึ้นขึ้นอย่างเชื่องช้า และดับวูบไปอย่างกะทันหัน เมื่อสิ้นเสียงของ
 หญิงสาววัยกลางคนในสายโทรศัพท์

ไม่นานนักภาพของชายหนุ่มวัยกลางคนใส่แว่นแฟชั่นยุค 80 ก็ปรากฏขึ้นอย่างกะทันหันอีกครั้ง แต่เขากำลัง
 เดินอยู่บนชายหาดที่ทะเลแห่งหนึ่ง พลังเปิดรูปภาพที่ถ่ายจากโทรศัพท์มือถือของตนเองให้กับผู้ที่
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กำลังถ่ายวิดีโอเขาอยู่ในขณะนั้นดู

Sequence II : The Memories Collector

ณ สวนสัตว์ร้างแห่งหนึ่ง สถานที่แห่งนี้ อบอวลไปด้วยมวลบรรยากาศที่เสื่อมโทรม อับเฉา และน่าหดหู่ ทั้งจากตัวโครงสร้างของสถานที่ และจากบรรดาเหล่าสัตว์ที่ถูกกักขังไว้ในตู้โชว์และกรงขัง ภาพของมุมต่าง ๆ ภายในสวนสัตว์แห่งนี้ปรากฏไรรเรียงต่อกันเป็นลำดับ เสมือนกับว่ากำลังนำพาให้คืบคลานเข้าไปสำรวจในพื้นที่แห่งนี้อย่างเนิบช้า ในขณะที่ยวบยาบพรรณนาปริศนาก็ปรากฏขึ้น พร้อมกับภาพที่กำลังจับจ้องส่วนต่าง ๆ ของสวนสัตว์แห่งนี้อย่างต่อเนื่อง

This particular labyrinth is a home to the memory collector.

เขาวงกตของกาลเวลาแห่งนี้ เป็นที่อยู่อาศัยของผู้เก็บสะสมความทรงจำ

We have failed to remember...

เราหลงลืม

the entities hidden under the illusion you possessed.

สิ่งที่ถูกซุกซ่อนไว้ ภายใต้ภาพมายาที่เจ้าสิ่งอาศัย

For I used to be aware that you are unequal to myself.

จากที่ข้าเคยรู้ตัว ว่าเจ้าเป็นสิ่งอื่นจากตัวข้า

The accumulated complexity have been covered by you.

ความซับซ้อน ถูกทับถมบ่มเพาะไว้โดยเจ้า

Perplexingly, it has its charm that attracts me.

เป็นเสน่ห์ดึงดูดตัวข้า อย่างน่าฉงน ชวนชวนหัวลุก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Until I have an awakening,
จนกระทั่ง เกิดการตระหนักรู้ขึ้นกับตัวข้า

you and I, are indifferent,
เจ้าและข้า ไม่ใช่สิ่งอื่นต่อกัน

we are merely the same existence all along.
หากแต่เป็นสิ่งเดียวกันเสมอมา

Identical to a mirror,
ตั้งเช่นกระจกเงา

Except,
เพียงแต่

ภาพนำพามาจนถึงสัตว์ที่ไร้ชีวิตอยู่ตนหนึ่งที่ถูกละทิ้งไว้ในตู้โชว์ขนาดใหญ่ ตั้งตระหง่านอยู่ในสวนสัตว์แห่งนี้ สัตว์ตัวนี้คือปลากระเบนราหูยักษ์ ภาพยังคงค่อยๆ คืบคลานเข้าไปใกล้สัตว์ตัวนี้ คืบคลานเข้าไปใกล้จนสามารถสังเกตเห็นถึงพื้นผิวของสัตว์ตัวนี้ได้อย่างชัดเจน ในขณะที่บทพรรณนาสิ้นสุดลง ภาพถ่ายของหญิงชราคนหนึ่งปรากฏซ้อนขึ้นมาทับซ้อนกับใบหน้าของสัตว์ตัวนี้ กลืนกินพื้นผิวของสัตว์ตัวนี้ไปจนหมดสิ้น แทนที่ด้วยพื้นผิว ล่องรอย เชื้อราและความอับชื้นที่กัดกินภาพถ่ายหญิงชราคนนี้ จนหลงเหลือเพียงแต่ความพร่าเลือนบนใบหน้าของหญิงชรา

ภาพถ่ายของหญิงชราดับวูบไปอย่างกะทันหัน

Sequence III : Allegory

คืนหนึ่งกลางพงไพร หญิงสาวท่องแก่นางหนึ่งกำลังเดินทางอย่างกรายอยู่ในความมืดมิด เสียงฝูงนกแร้งพากันส่งเสียงแซ่ซ้อง แมดตังกังวาล อื้ออึงอยู่รอบตัวนาง กระนั้นเอง ท้องฟ้าพลันวิปลาสมแปรปรวน ส่งเสียงสนั่นดังลั่นนภา รวากับกำลังสู้รบคำรามกับแซ่เสียงของเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฝูงนกแร้งอย่างเอาเป็นเอาตาย ความมืดมืดถูกกลืนกินจนหมดสิ้นในช่วงเวลา ด้วยแสงของสายฟ้าฟาด หญิงสาวท่องแก้เริ่มร้องครวญครางออกมา เมื่อตนรับรู้ได้ถึงความเจ็บปวด กระทั่งหันในครรภ์ของนาง รวากับเป็นสัญญาณว่าบุตรในครรภ์กำลังจะถึงคราวคลอด ออกมาจากตัวนาง เสียงกรีดร้องของนางเริ่มแผดดัง ในขณะที่เสียงฝูงนกแร้งก็ยังคงแซ่ซ้อง เสียงท่อนฟ้าวิปริตก็ยังคงฟัดฟาดอย่างกึกก้อง ในขณะที่ทุกเสียงกำลังสอดประสานกัน รวากับคณะนักร้องเพลงประสานเสียงขับกล่อม แต่หากทุกเสียงที่กึกก้องอยู่ ณ ขณะนี้ เป็นเสียงของความเจ็บปวดอย่างโหยหวน ในขณะที่ทุกขณะของความทุกข์ทรมานกำลังดำเนินไป กวีบทหนึ่งก็ได้ปรากฏขึ้น

อะไรบางอย่างฝังอยู่ในดีเอ็นเอของฉัน
 อะไรบางอย่างที่ผิดปกติ
 อะไรบางอย่างที่เหนือการควบคุมทั้งปวง
 อะไรบางอย่างที่ตั้งฉันลงสู่เหวลึกสุดจะพรรณนา
 อะไรบางอย่างที่ฉันไม่ต้องการ

หญิงสาวท่องแก้ไม่อาจยึดยึดต่อความทรมานแสนสาหัสที่กำลังเกิดขึ้น นางล้มลงบนผืนดิน น้ำตารินอาบใบหน้า เสียงกรีดร้องของนางลั่นดัง โหยหวนไปทั่วทั้งบริเวณ บทกวีปรากฏขึ้นอีกครั้ง

TEXT

วินาทีที่ฉันเอนกายลงบนอกของเธอ
 วินาทีที่สรรพางค์กายค่อยคลายตัวลง
 วินาทีที่เปลือกตาค่อยๆปิดลง (ปิดลง)
 วินาทีที่ฉันเหยียดปลายเท้าออกจนสุด
 วินาทีที่นิ้วมือของเธอค่อยๆสางผมฉันอย่างช้าๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วินาทีนั้นราวกับดาวเคราะห์นับหมื่นดวงกำลังโอบอุ้มฉันไว้อย่างอบอุ่น
วินาทีนั้นเธอช่างแข็งแกร่ง ส่วนตัวฉันลอยห่างไปไกลโพ้น

เลือดแดงชั้นคลักปนน้ำคร่ำไหลออกจากกายนาง เปรอะเปื้อนไปทั่วทั้งกาย นาง
กรี๊ดร้องจนแทบขาดใจ บทกวีปรากฏขึ้น

TEXT

ฉันถูกขังไว้ อยู่ในคุกที่โหดเหี้ยมที่สุดในจักรวาล
ความคิดของฉันนั้นใหญ่หลวงเกินกว่าเวลาจะให้อภัย
(สัปเหร่อภาพจำ)

ทุกสรรพเสียงค่อยๆ ลอยกลางเดือน เสียงดนตรีของเพลงควัน ค่อยๆ ดังเคลื่อนคล้อยเข้ามาแทนที่ ในขณะที่ภาพของ
หญิงแห่งลูกก็ค่อย ๆ จางหายไปในความมืด

ดนตรี

ควัน ล่องลอย คลุ้งไป รอบกายเรา อาจมีดมีว
ฉันยัง หวังไป ถึงวันที่ปลายทาง
แต่แล้ว เมื่อควันหมดไป เห็นเพียง
หนทางที่ว่างเปล่า ไม่มีผู้ใด
เป็น เหมือนควัน ที่คว่าไป ไม่มีจริง

เป็น แค่ควัน ที่ล่องลอย มลายไป
ฝากไว้เพียง แคร่รอย น้ำตา ที่รินรดภายใน
สุดท้าย ก็จางจากไป เหลือเรา แค่เพียงผู้เดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่มีผู้ใด

เป็น เหมือนควัน ที่คว่าไป ไม่มีจริง

ข้อความตัวอักษรบทหนึ่งที่ถูกเขียนด้วยลายมือค่อยๆปรากฏขึ้นอย่างเลื่อนกลาง

TEXT

ขอจบบันทึกอันนี้ไว้แต่เพียงเท่านี้
ขอบคุณที่ให้โอกาสเขียนบันทึกชีวิต
เพื่อเป็นตัวอย่างของนักสู้ชีวิต เพื่อคนรอบข้าง
ของตัวเองด้วย

ข้อความตัวอักษรบทนี้ค่อย ๆ เลื่อนกลาง... จางหายไปจนเหลือเพียงแต่ความมืด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ขั้นตอนการเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์

การวางแผนการทำงานในการเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์

ภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ได้ทำการวางแผนการถ่ายแบ่งออกเป็นสามส่วนตามโครงสร้างของภาพยนตร์ โดยเตรียมการสถานที่ในการถ่ายทำ ทำการติดต่อกับนักแสดง และจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากทั้งหมด รวมถึงการทบทวน และวางแผนในส่วนขอเทคนิคการถ่ายทำร่วมกับทีมงาน เพื่อให้พร้อมสำหรับขั้นตอนในการถ่ายทำภาพยนตร์

4.1. การคัดเลือกนักแสดง

การคัดเลือกนักแสดงในภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ ข้าพเจ้าได้แบ่งการคัดเลือกนักแสดงออกเป็นสองลักษณะ ดังนี้ ในลักษณะแรก ข้าพเจ้าเลือกที่จะใช้บุคคลที่มีประสบการณ์จริงในช่วงเวลาอดีตที่ผ่านมาของครอบครัว และในลักษณะที่สอง ข้าพเจ้าเลือกที่จะคัดเลือกบุคคลที่สามารถรับรู้และซึมซับอารมณ์ ความรู้สึก เบื้องลึกของจิตใจ และพร้อมสำหรับการเผชิญหน้ากับอารมณ์ สามารถสำรวจตัวตน จิตใจ และมิติของตัวละครที่ตนเองได้รับบทบาท รวมถึงการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ชีวิตส่วนตัวของตนไปพร้อมกันกับประสบการณ์ส่วนตัวของข้าพเจ้า เพื่อให้นักแสดงผู้ที่มารับบทบาท สามารถแสดงอารมณ์ ความรู้สึก และตัวตนออกมาได้อย่างเป็นธรรมชาติมากที่สุด

4.1.1. ป้า

ป้า ผู้ที่มีประสบการณ์ร่วมในช่วงเวลาอดีตที่ผ่านมาของครอบครัว เป็นทั้งบิดาผู้ให้กำเนิดข้าพเจ้า และเป็นผู้ที่รับรู้เรื่องราวในอดีตที่ผ่านมาของครอบครัว อีกทั้งยังเป็นบุคคลที่ข้าพเจ้าสามารถติดต่อสื่อสารได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2. แม่คนที่ 1

ตัวละครแม่คนที่ 1 ผู้ที่มีประสบการณ์ร่วมในช่วงเวลาอดีตที่ผ่านมาของครอบครัว เช่นเดียวกับกับป้า อีกทั้งยังเป็นทั้งมารดาผู้ให้กำเนิดข้าพเจ้า และเป็นผู้รับรู้เรื่องราวในอดีตที่ผ่านมาของครอบครัวและสามารถบอกเล่าเรื่องราวให้กับข้าพเจ้าได้อย่างสะดวกใจ

4.1.3. แม่คนที่ 2

ตัวละครแม่คนที่ 2 ผู้ที่มีประสบการณ์ร่วมในช่วงเวลาอดีตที่ผ่านมาของครอบครัว เช่นเดียวกับกับป้าและแม่คนที่ 1 เป็นมารดาผู้ให้การอุปถัมภ์เลี้ยงดูข้าพเจ้าตั้งแต่ยังเยาว์วัย และเป็นผู้รับรู้เรื่องราวในอดีตที่ผ่านมาของครอบครัว และสามารถบอกเล่าเรื่องราวให้กับข้าพเจ้าได้อย่างสะดวกใจ

4.1.4. หญิงสาวท้องแก่

ตัวละครหญิงสาวท้องแก่ เป็นบทบาทสมมุติที่ข้าพเจ้าได้สร้างขึ้นสำหรับส่วนที่สามของภาพยนตร์ ที่มีรูปแบบเรื่องราวในลักษณะของตำนานเรื่องเล่าปรัมปรา บอกเล่าช่วงขณะที่แสนเจ็บปวด ความทุกข์ทรมานแสนสาหัสของหญิงสาวท้องแก่ที่ต้องตกอยู่ในสถานการณ์แห่งลูกอย่างกระชั้นชิดอย่างโดดเดี่ยว กลางป่าเขาลำเนาไพร

4.2. เอกสารข้อมูลนักแสดง (casting sheet)

เอกสารบันทึกข้อมูลนักแสดงแต่ละคน เพื่อใช้สำหรับการติดต่อและดูข้อมูล นอกจากนี้ยังใช้ในการจัดเตรียมเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับขนาดตัวนักแสดง และติดต่อกันตามข้อมูลได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET

PRODUCTION :

สิปกร เอาตระกูล

TITLE: The Memories Collector

บทบาท : ป้า			
ชื่อ : สรรเสริญ เอาตระกูล			
ที่อยู่ : 12/18 ถ.คอนแวนต์ แขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร 10500			
โทรศัพท์ : 084-089-8090			
อีเมล : -			
การศึกษา : -			
ข้อมูลทางด้านกายภาพ			
เพศ	ชาย	อายุ	45
สัญชาติ	ไทย	ค่าแสดง	-

ขนาดเสื้อผ้า :

สัดส่วน :

เสื้อ	M	กางเกง	M	ส่วนสูง	174	น้ำหนัก	63
รองเท้า	43	กระโปรง	-	อก	-	เอว	32
หมวก	-			สะโพก	-	ผม	ยาว / ดำ

REMARKS :

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์ การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET

PRODUCTION :

ลิปกร เอาตระกูล

TITLE: The Memories Collector

บทบาท : แม่คนที่ 1			
ชื่อ : นภธร สาดบางเคียน			
ที่อยู่ : -			
โทรศัพท์ : 063-474-9755			
อีเมล : -			
การศึกษา : -			
ข้อมูลทางด้านกายภาพ			
เพศ	หญิง	อายุ	38
สัญชาติ	ไทย	ค่าแสดง	-

ขนาดเสื้อผ้า :

เสื้อ	S	กางเกง	S	ส่วนสูง	166	น้ำหนัก	54
รองเท้า	38	กระโปรง	-	อก	-	เอว	-
หมวก	-			สะโพก	-	ผม	สั้น / ดำ

สัดส่วน :

REMARKS :

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET

PRODUCTION :

ลีปกร เอาตระกูล

TITLE: The Memories Collector

บทบาท : แม่คนที่ 2			
ชื่อ : วิภาวดี ไทยวี			
ที่อยู่ : -			
โทรศัพท์ : 089-496-3777			
อีเมลล์ : -			
การศึกษา : -			
ข้อมูลทางด้านกายภาพ			
เพศ	หญิง	อายุ	43
สัญชาติ	ไทย	ค่าแสดง	-

ขนาดเสื้อผ้า :

สัดส่วน :

เสื้อ	M	กางเกง	M	ส่วนสูง	168	น้ำหนัก	56
รองเท้า	37	กระโปรง	-	อก	-	เอว	-
หมวก	-			สะโพก	-	ผม	สั้น / ดำ

REMARKS :

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET

PRODUCTION :

ลีปกร เอาตระกูล

TITLE: The Memories Collector

บทบาท : หญิงสาวท้องแก่			
ชื่อ : ศิขริน ตีหมี			
ที่อยู่ : -			
โทรศัพท์ : 095-905-7143			
อีเมลล์ : -			
การศึกษา : -			
ข้อมูลทางด้านกายภาพ			
เพศ	หญิง	อายุ	24
สัญชาติ	ไทย	ค่าแสดง	-

ขนาดเสื้อผ้า :

สัดส่วน :

เสื้อ	M	กางเกง	M	ส่วนสูง	-	น้ำหนัก	-
รองเท้า	-	กระโปรง	-	อก	-	เอว	-
หมวก	-			สะโพก	-	ผม	สั้น / ดำ

REMARKS :

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3. เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

เสื้อผ้าของตัวละครในภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ จะมีการจัดเตรียมเสื้อผ้าให้เฉพาะบทบาทหญิงสาว ท้องแก่เท่านั้น ในส่วนของตัวละครอื่น ๆ ข้าพเจ้าเลือกที่จะให้ตัวละครใส่เสื้อผ้าที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้เป็นไปตามธรรมชาติของตนเอง

หมายเหตุ : เนื่องจากตัวละครปามีการถ่ายบันทึกเพียงแค่ส่วนของใบหน้า และตัวละครแม่คนที่ 1 และ 2 มีการถ่ายทำบันทึกเพียงแค่เสียงในสายโทรศัพท์ จึงไม่มีการกำหนด หรือจัดเตรียมเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

4.3.1. หญิงสาวท้องแก่

เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายของหญิงสาวท้องแก่ จะมีลักษณะคล้ายเสื้อผ้าของคนสมัยก่อน ประกอบด้วย ผ้าขาวม้าคลุมศีรษะและใบหน้า เสื้อผ้าชิ้นและผ้าถุงทอมือ โดยข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจมาจากภาพวาดของ ครูเหม เวชกร ศิลปินนักวาดภาพและจิตรกรชาวไทย

ภาพที่ 4.1 เครื่องแต่งกายหญิงสาวท้องแก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4. สถานที่ถ่ายทำ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ทำการถ่ายทำทั้งหมด ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยทำการถ่ายทำทั้งหมด 3 สถานที่ ได้แก่ บ้านของข้าพเจ้า สวนสัตว์พาด้า และตงหญ้าคาย่านฉลองกรุง

4.4.1. บ้าน

บ้านที่เลือกใช้ในการถ่ายทำ เป็นบ้านหลังที่ข้าพเจ้าอาศัยอยู่ตั้งแต่เกิดจนถึงปัจจุบัน โดยส่วนที่ข้าพเจ้าใช้ในการถ่ายทำจะเป็นพื้นที่ภายในห้องส่วนตัวของข้าพเจ้า

ภาพที่ 4.2 ภายในห้องของข้าพเจ้า

4.4.2. สวนสัตว์พาด้า

สวนสัตว์พาด้า เป็นสวนสัตว์ที่ตั้งอยู่บนชั้นหกและชั้นเจ็ดที่เป็นชั้นดาดฟ้าของห้างสรรพสินค้าพาด้า พื้นที่แห่งนี้ทรุดโทรมไปตามกาลเวลา ร่องรอยปรากฏผ่านโครงสร้างของสถานที่และจากบรรดาเหล่าสัตว์ในตู้โชว์และกรงขัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.3 บริเวณทางเดินภายในสวนสัตว์พาด้า
พลีษฐ์พล เกิดพูล, 2562

ภาพที่ 4.4 ตู้โชว์สัตว์ภายในสวนสัตว์พาด้า
สิปกร เอาตระกูล, 2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4.3. ดงหญ้าคา

ดงหญ้ายาคาย่านฉลองกรุง พื้นที่นี้มีลักษณะเป็นทางยาวรกร้าง สองฝากฝั่ง ห้อมล้อมไปด้วยดงหญ้ายาคา เปรียบเสมือนเป็นพื้นที่ที่ห่างไกลจากบ้านเรือนและผู้คน

ภาพที่ 4.5 บริเวณทางเดินภายในดงหญ้ายาคา
สิปกร เอาตระกูล, 2563

4.5. แผนการถ่ายทำ

4.5.1. ตารางการถ่ายทำวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2563

Sequence III ภายนอก / ดงหญ้ายาคา / กลางคืน

TIME	SHOT	CAM ANGLE	DESCRIPTION	NOTE	BLOCK

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

18.00	1	MS	หญิงสาวท้องแก่ปรากฏตัวขึ้นท่ามกลาง ดงหญ้าคาในยามโพล้เพล้	-	
19.00	2	MCU	หญิงสาวท้องแก่นางหนึ่งกำลังเดินทาง อย่างกรายอยู่ในความมืดมิด	-	
19.30	3	MS	หญิงสาวท้องแก่เริ่มร้องครวญคราง ออกมา เมื่อตนรับรู้ได้ถึงความเจ็บปวด กระแทกหนักในครรภ์ของนาง	-	
20.00	4	MCU	หญิงสาวท้องแก่ทรุดตัวลงบนผืนดิน ร่ำไห้จากความทุกข์ทรมาน	-	
21.00	5	MLS	เลือดแดงชั้นคลักปนน้ำคร่ำไหลออกจาก กายนาง เปรอะเปื้อนไปทั่วทั้งกาย นาง กรีดร้องจนแทบขาดใจ	-	

4.5.2. ตารางการถ่ายทำวันที่ 3 มีนาคม 2563

Sequence II ภายใน / สวนสัตว์พาต้า / กลางวัน

TIME	SHOT	CAM ANGLE	DESCRIPTION	NOTE	BLOCK
10.30	1	MS (DOLLY OUT)	กระเจกบานหนึ่งของสวนสัตว์ ปรากฏให้ เห็นทัศนียภาพของเมืองมนุษย์	-	
11.00	2	MS (DOLLY)	ชั้นวางของที่ระลึก บริเวณประตู ทางเข้าเก่าของสวนสัตว์	-	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11.30	3	MLS (DOLLY OUT)	บริเวณลิฟท์ที่ถูกปิดตาย หน้าประตู ทางเข้าเก่าของสวนสัตว์	-	
13.00	4	MLS (DOLLY)	บริเวณจุดนั่งพักกลางสวนสัตว์	-	
13.30	5	LS (DOLLY)	บริเวณลานแสดงโชว์สัตว์	-	
14.00	6	MS (DOLLY)	ภาพวาดทุ่งหญ้าและฝูงกวาง และเขากวางที่ติดอยู่บนผนัง	-	
15.40	7	MS (DOLLY)	ตู้โชว์สัตว์กลางคืน	-	
17.00	8	MS to CU (DOLLY IN)	ตู้โชว์ปลาทะเลเบนราหุยกษ์	-	

4.5.3. ตารางการถ่ายทำวันที่ 15 มิถุนายน 2563

Sequence I ภายใน / บ้าน / เย็น

TIME	SHOT	CAM ANGLE	DESCRIPTION	NOTE	BLOCK
18.30	1	CU	ใบหน้าของป้า ในระหว่างที่กำลังนั่งดู อัลบั้มภาพถ่าย ผ่านจอทีวี	-	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์

เนื่องจากโครงสร้างของภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้เป็นการบันทึก โดยใช้วิธีการประกอบรวมชิ้นส่วนเรื่องราวและเหตุการณ์ต่าง ๆ จากความทรงจำของครอบครัวข้าพเจ้าเข้าไว้ด้วยกัน แต่เนื่องด้วยเกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส covid-19 อย่างกะทันหัน ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างและมีการปรับบทภาพยนตร์จากโครงสร้างเนื้อเรื่องเดิม โดยภาพยนตร์จะมีลักษณะโครงสร้างเป็นสามส่วนที่แยกออกจากกัน (fragments structure) อย่างชัดเจน ข้าพเจ้าจึงแบ่งแยกลำดับการทำงานออกเป็นสามส่วนอย่างชัดเจนตามโครงสร้างที่ได้วางไว้ คือ ส่วนแรก Sequence I : Recall เป็นส่วนที่ข้าพเจ้าบันทึกเสียงการสัมภาษณ์ของมารดาทั้งสองของข้าพเจ้า ถึงความทรงจำที่มีต่อตัวบิดาของข้าพเจ้า เพื่อเป็นการนឹยกย้อนทบทวนถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาอดีตที่ผ่านมา ส่วนที่สอง Sequence II : The Memories Collector เป็นส่วนที่ข้าพเจ้าใช้ถ่ายทอดความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของข้าพเจ้า ที่มีต่อความทรงจำของครอบครัว ผ่านบทพรรณนาขนาดสั้นพร้อมกับการเข้าไปสำรวจและจับจ้องภายในพื้นที่ของสวนสัตว์พาด้า ซึ่งเป็นสถานที่ที่เปรียบเสมือนภาพแทนของความล่มสลาย และส่วนที่สาม Sequence III : Allegory เป็นส่วนสุดท้าย ที่ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดความรู้สึกเจ็บปวดทุกข์ทรมานที่ถูกกดทับไว้ภายในจิตใจ นับตั้งแต่ที่ข้าพเจ้าถือกำเนิดขึ้น ผ่านบทกวีและเรื่องราวของหญิงสาวท้องแก่ในคำคืนอันแสนวิปาส

5.1. การเตรียมการก่อนการถ่ายทำ

ช่วงก่อนการถ่ายทำข้าพเจ้าได้ไปยังพื้นที่ที่จะทำการถ่ายทำหลายต่อหลายครั้ง เพื่อสำรวจและพิจารณาในแต่ละสถานที่ถึงความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ทั้งทางด้านบทภาพยนตร์ นักแสดง รวมไปถึงเทคนิคและวิธีการในการถ่ายทำในแต่ละส่วน ในระหว่างนั้นข้าพเจ้าได้ โดยข้าพเจ้าได้แบ่งการถ่ายทำภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ออกเป็นสามช่วง ดังนี้ ช่วงแรก วันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2563 เป็นการถ่ายทำในส่วนของ Sequence III: Allegory ช่วงที่สอง วันที่ 3 มีนาคม 2563 เป็นการถ่ายทำในส่วนของ Sequence II: The Memories Collector และในช่วงสุดท้าย ช่วงที่สาม วันที่ 15 มิถุนายน 2563 เป็นการถ่ายทำในส่วนของ Sequence I: Recall

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2. การถ่ายทำภาพยนตร์

5.2.1. ช่วงแรก : วันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2563

ฉากที่ถ่ายทำในช่วงแรกเป็นส่วนของ Sequence III: Allegory ถ่ายทำที่ตงหญ้าคา ย่านฉลองกรุง โดยข้าพเจ้าใช้เทคนิควิธีการถ่ายทำแบบแฮนเฮลด์ (handheld camera) มีการเคลื่อนไหวของภาพอยู่ตลอดเวลา ทั้งนี้เพื่อให้พลังของภาพสามารถช่วยถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกที่สมจริง และช่วยให้สามารถสื่อสารอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

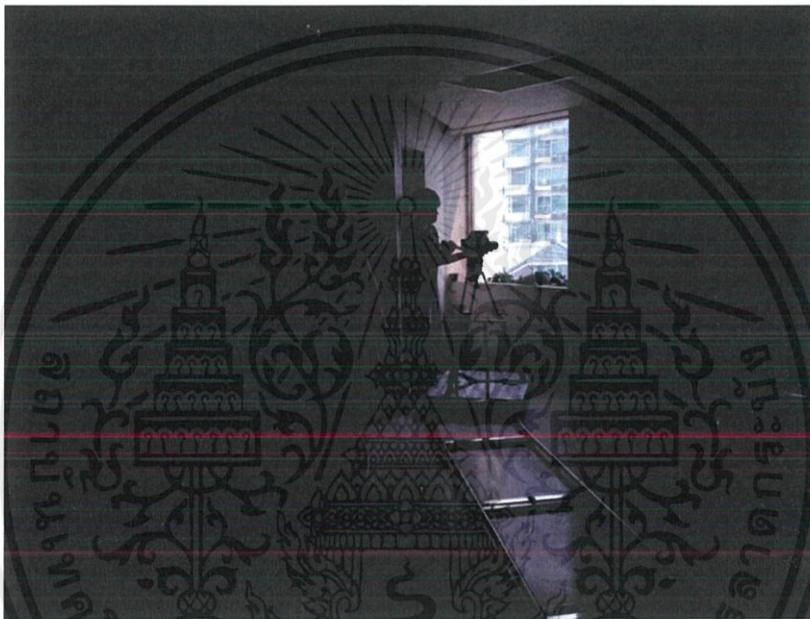
ภาพที่ 5.1 การถ่ายทำที่ตงหญ้าคา
สิปกร เอาตระกูล, 2563

และเนื่องจากในเรื่องราวที่ถ่ายทำในส่วนนี้ มีการกล่าวถึงฟ้าฝนและอากาศแปรปรวน ในส่วนของเทคนิคพิเศษที่ข้าพเจ้าใช้ในการถ่ายทำ คือ การยิงแสงแฟลช เพื่อให้เกิดเป็นแสงไฟวาบสว่างขึ้นในระยะเวลาสั้นๆ โดยการใช้ PIXEL X650 C หรือเครื่องกำเนิดแสงเทียมที่ใช้ในการให้ความสว่างสำหรับการถ่ายภาพ อีกทั้งยังมีการใช้เทคนิคทางด้านการกำกับศิลป์ ในการจำลองให้นักแสดงมีลักษณะคล้ายคลึงกับผู้หญิงที่กำลังตั้งครรภ์อยู่ และเทคนิคทางด้านกำกับศิลป์ในการจำลองการแท้งลูก โดยการถ่ายทำได้เริ่มขึ้นในเวลา 18.00 น. ถึง 21.00 น. เป็นไปตามแผนการถ่ายทำที่วางไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.2. ช่วงที่สอง : วันที่ 3 มีนาคม 2563

ฉากที่ถ่ายทำในช่วงที่สองเป็นส่วนของ Sequence II: The Memories Collector ถ่ายทำที่สวนสัตว์พาต้า ข้าพเจ้าใช้เทคนิควิธีการถ่ายทำโดยใช้การเคลื่อนกล้องแบบดอลลี่ (Dolling) ใช้ลักษณะการเคลื่อนกล้องออก (dolly out) หรือเข้า (dolly in) รวมไปถึงการแทรกค (Trucking) เนื่องจากข้าพเจ้าต้องการใช้เทคนิคทางด้านการเคลื่อนกล้องเข้ามาช่วยในการถ่ายทอด จับจ้อง และสำรวจมวลบรรยากาศที่ปกคลุมอยู่ทั้งทั่วบริเวณของพื้นที่แห่งนี้

ภาพที่ 5.2 การถ่ายทำที่สวนสัตว์พาต้า
สีปกร เอาตระกูล, 2563

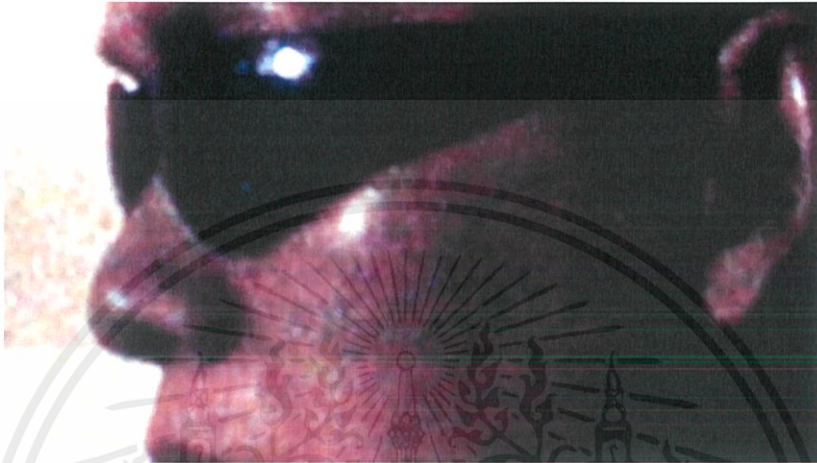
โดยการถ่ายทำได้เริ่มขึ้นในเวลา 10.30 น. ถึง 17.00 น. เป็นไปตามแผนการถ่ายทำที่ข้าพเจ้าได้วางไว้

5.2.3. ช่วงที่สาม : วันที่ 3 มีนาคม 2563

ในช่วงสุดท้ายของการถ่ายทำ เป็นการถ่ายทำในส่วนของ Sequence I: Recall ถ่ายทำที่บ้านของข้าพเจ้า โดยในส่วนนี้ข้าพเจ้าได้แยกการถ่ายเป็นสองส่วน โดยส่วนแรก คือการถ่ายบันทึก วิดีโอบิดาของข้าพเจ้าผ่านเจอโทรทัศน์ ด้วยกล้องแฮนด์แคม (Handycam) เพื่อต้องการสะท้อนถึงความสัมพันธ์ระหว่างบิดาและตัวข้าพเจ้าในปัจจุบัน แสดงให้เห็นถึงระยะห่างที่เกิดขึ้นระหว่างกันและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กัน ซึ่งข้าพเจ้ามักจะได้มีปฏิสัมพันธ์กับบิดาในโอกาสเช่นนี้เพียงเท่านั้น ดังนั้น ช่วงเวลาที่ข้าพเจ้าได้ใกล้ชิดกับบิดามากที่สุด คือช่วงเวลาที่ข้าพเจ้าได้ถ่ายทำภาพยนตร์ ภาพยนตร์จึงเป็นเหมือนกาวเชื่อมความสัมพันธ์ชั่วคราวระหว่างข้าพเจ้าและบิดา เพราะเหตุนี้ภาพบิดาที่ปรากฏขึ้นภายในจอโทรทัศน์จึงเปรียบเสมือนว่าภาพแทนของข้าพเจ้า สำหรับช่วงเวลาที่ตัวข้าพเจ้าได้กลับมาใกล้ชิดกับบิดาอีกครั้ง

ภาพที่ 5.3 การถ่ายทำที่บ้านของข้าพเจ้า

ศิลปกร เอาตระกูล, 2563

ในส่วนที่สองของการถ่ายทำ หลังจากได้ถ่ายทำส่วนของบิดาเสร็จเรียบร้อยแล้ว ข้าพเจ้าได้ทำการบันทึกเสียงบทสัมภาษณ์ระหว่างตัวข้าพเจ้ากับมารดาทั้งสองเป็นการส่วนตัวผ่านทางสายโทรศัพท์เป็นลำดับต่อมา เพื่อนำไปประกอบรวมกับภาพถ่ายจากอัลบั้มครอบครัวในขั้นตอนหลังการถ่ายทำในลำดับต่อไป โดยการถ่ายทำในส่วนสุดท้ายนี้ ได้เริ่มขึ้นในเวลา 18.30 น. ถึง 22.00 น.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

หลังจากทำการถ่ายทำภาพยนตร์เสร็จครบถ้วนตามแผนการถ่ายทำที่ได้วางไว้แล้ว ข้าพเจ้าได้ลองนำฟุตเทจทั้งหมดมาร้อยเรียงเข้าด้วยกัน ตามโครงสร้างภาพยนตร์ที่ได้วางไว้ เพื่อดูถึงความเหมาะสมถึงประเด็นที่ต้องการจะสื่อสาร หลังจากนั้นข้าพเจ้าจึงทดลองนำฟุตเทจทั้งหมดมาร้อยเรียงจัดลำดับใหม่อีกครั้ง โดยเป็นการตัดต่อในรูปแบบที่อิสระมากยิ่งขึ้น มีการทดลองกับจังหวะของภาพและเสียง หลังจากขั้นตอนของการตัดต่อเสร็จเรียบร้อย จึงจะนำภาพยนตร์ที่ตัดต่อแล้วเข้าสู่กระบวนการทำสีและทำเสียงในขั้นตอนต่อไป

6.1. การตัดต่อและการลำดับเรื่อง

ข้าพเจ้าได้ใช้การลำดับเรื่องราวโดยนำทั้งสามส่วนที่ได้ทำการถ่ายทำ ตามโครงสร้างของภาพยนตร์มาประกอบรวมเข้าไว้ด้วยกัน แบ่งลำดับ พร้อมทั้งไล่เรียงการเล่าเรื่องราวต่อกันไปเป็นส่วน ๆ โดยข้าพเจ้าต้องการแบ่งแยกแต่ละส่วนออกจากกันอย่างชัดเจน เพื่อเน้นถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการจะสื่อสารและสิ่งที่ต้องการถ่ายทอดออกมาในแต่ละส่วนของภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้

6.1.1. การตัดต่อฉบับร่าง (Rough Cut)

ขั้นตอนแรก ข้าพเจ้าได้ลองนำฟุตเทจทั้งหมดที่ได้ทำการถ่ายทำ มาทำการตัดต่อตามโครงสร้างภาพยนตร์ที่ได้วางไว้ให้ได้มากที่สุด เพื่อพิจารณาดูว่าจะสามารถนำไปพัฒนาต่อในลำดับการตัดต่อฉบับสมบูรณ์ได้หรือไม่ ซึ่งพอทำการตัดต่อออกมาเรียบร้อยแล้วนั้น ข้าพเจ้าพบว่าการตัดต่อตามโครงสร้างที่ได้วางไว้ ยังไม่สามารถถ่ายทอดและสื่อสารเรื่องราวออกมาได้ตามที่ข้าพเจ้าต้องการ ด้วยการตัดต่อที่ไม่มีการยึดหยุ่น จึงทำให้บางอย่างดูยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ไปอยู่บ้าง อีกทั้งยังเห็นข้อผิดพลาดทางเทคนิคการถ่ายทำที่ต้องอาศัยเทคนิคทางด้าน การตัดต่อเพื่อช่วยแก้ไขจุดผิดพลาดนี้ ข้าพเจ้าจึงได้ทำการแก้ไขในการตัดต่อแบบละเอียดต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.1.2. การตัดต่อฉบับสมบูรณ์ (Fine Cut)

ในขั้นตอนนี้ ข้าพเจ้าได้ทดลองตัดสลับ และลำดับโล่เรียงสำหรับในแต่ละส่วนใหม่เพื่อทดลองค้นหาวิธีการเล่าเรื่อง และวิธีการถ่ายทอดด้วยจังหวะในรูปแบบอื่น ๆ แต่ยังคงยึดโครงสร้างเดิมของภาพยนตร์ไว้ประมาณหนึ่ง ได้มีการตัดบางข้อที่ไม่จำเป็น และเพิ่มบางข้อที่สามารถช่วยให้สื่อสารได้ดีมากยิ่งขึ้น มีการทดลองในการใช้เทคนิคจังหวะของแสงและความมืดของภาพ เทคนิคการซ้อนภาพถ่ายเป็นชั้น ๆ คล้ายกับการจ้องมองภาพของน้ำใสที่สะท้อนทั้งภาพบนท้องฟ้า ในขณะที่เดียวกันก็สามารถที่จะมองเห็นทะเลปูโปร่งได้ถึงภาพของพื้นดินที่อยู่ภายใต้ผืนน้ำ คล้ายกับการส่องกระจกที่สะท้อนกันไปมา และสุดท้ายเมื่อภาพรวมของการลำดับภาพเริ่มลงตัว ข้าพเจ้าจึงได้ทำการตัดต่อฉบับ Fine Cut ให้สมบูรณ์ และตรงตามความต้องการของข้าพเจ้ามากยิ่งขึ้น

6.2. การทำสีภาพยนตร์

เนื่องจากก่อนการถ่ายทำ ข้าพเจ้าได้กำหนด Mood and Tone ของหนังไว้ประมาณหนึ่งแล้ว สีต่าง ๆ จะถูกควบคุมไว้ได้เป็นอย่างดีทำให้ง่ายต่อการนำมาปรับแต่งแก้ไข โทนมืดที่ข้าพเจ้าเลือกใช้เป็นหลักภายในภาพยนตร์จะมีความต่างกันไปในแต่ละส่วน (Sequence) ดังนี้ Sequence I: Recall มีการใช้โทนสีม่วง ฟ้า และลักษณะโทนสีของภาพถ่ายฟิล์มสี ข้าพเจ้าเลือกที่จะปรับแต่งโทนสีให้ต่างไปจากต้นฉบับให้น้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เนื่องจากต้องการคงไว้ซึ่งลักษณะดั้งเดิมของภาพถ่ายในแต่ละภาพ และใน Sequence II: The Memories Collector ข้าพเจ้าเลือกใช้โทนสีเขียวเป็นหลัก เพื่อให้ใกล้เคียงกับมวลบรรยากาศจริงภายในพื้นที่ที่ได้ทำการถ่ายทำ ในส่วนสุดท้าย Sequence III: Allegory ข้าพเจ้าได้ทำการเลือกใช้โทนสีขาว-ดำ เนื่องด้วยข้าพเจ้าต้องการทดลองที่จะเล่นกับแสงสว่าง และความมืดภายในภาพ รวมไปถึงการถ่ายทอดเรื่องราวที่มีลักษณะที่เป็นเรื่องเล่าโบราณ ปรัมปรา ข้าพเจ้าเลือกใส่ความละเอียดของเม็ดสีลงไปในภาพ เพื่อให้ลักษณะของภาพคล้ายคลึงกับภาพที่ถ่ายด้วยฟิล์มขาว-ดำ เพื่อช่วยให้สามารถถ่ายทอดเรื่องราวภายในส่วนนี้ได้ดียิ่งขึ้น

ภาพที่ 6.1 การทำที่สีภาพยนตร์ สำหรับ Sequence I: Recall
ภาพยนตร์ เรื่อง “The Memories Collector”, 2563

ภาพที่ 6.2 การทำที่สีภาพยนตร์ สำหรับ Sequence II: The Memories Collector
ภาพยนตร์ เรื่อง “The Memories Collector”, 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.3 การทำที่สีภาพยนตร์ สำหรับ Sequence III: Allegory
ภาพยนตร์ เรื่อง “The Memories Collector”, 2563

6.3. การทำเสียงภาพยนตร์

6.3.1. เสียงบรรยากาศ (Ambience)

เสียงบรรยากาศส่วนใหญ่ของเรื่องจะประกอบไปด้วยเสียงบรรยากาศจริงที่อยู่ในแต่ละสถานที่ที่ทำการถ่ายทำ โดยเสียงบรรยากาศในแต่ละส่วน (Sequence) จึงมีความแตกต่างกันออกไป ในแง่ของการเก็บบันทึกเสียงบรรยากาศที่ต้องการจะนำมาใช้ประกอบภายในภาพยนตร์ ดังนี้ Sequence III: Allegory ข้าพเจ้าเลือกจะเก็บเสียงบรรยากาศโดยรอบบริเวณตงหญ่คา ในช่วงเวลาโพล์พล์ไปจนถึงช่วงเวลากลางคืน เนื่องจากเป็นช่วงเวลาที่จะสามารถได้ยินทั้งเสียงของฝูงนกที่กำลังกลับรัง ที่พากันส่งเสียงร้องก้องดังกังวานไปทั่วทั้งบริเวณ ไม่นานนัก เมื่อฟ้ามีดสนิท ก็จะสามารถได้ยินเสียงของจิ้งหรีดและเสียงของแมลงกลางคืนดังขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามธรรมชาติ ในส่วน Sequence II: The Memories Collector ข้าพเจ้าเลือกเก็บบันทึกเสียงบรรยากาศในแต่ละบริเวณของสวนสัตว์พาต้า เพื่อนำเสียงที่บันทึกได้มาประกอบรวมกัน เป็นเสียงพิเศษที่มีความต่างจากเสียงบรรยากาศปกติทั่วไป แต่ยังคงมีความเป็นธรรมชาติของเสียงพื้นๆที่เดิมไว้ด้วยเช่นกัน และในส่วนของ Sequence I: Recall ข้าพเจ้าเลือกใช้เสียงบันทึกการสัมภาษณ์มารดาทั้งสองของข้าพเจ้าเป็นหลัก โดยอาศัยเทคนิคการตัดต่อเพื่อเชื่อมเสียงเพียงเท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.3.2. เสียงประกอบ (Sound Effect)

สำหรับเสียงประกอบที่ข้าพเจ้าได้ค้นหาและนำมาประกอบเพิ่มเติม เพื่อให้เสียงในส่วนของ Sequence III: Allegory มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น เป็นเสียงของฟ้าที่กำลังผ่า เสียงพายุที่กำลังโหมกระหน่ำ เนื่องจากข้าพเจ้าไม่ต้องการเสียงฝนประกอบร่วมเข้ามาด้วย จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องค้นหาเสียงพิเศษที่สามารถนำมาใช้ประกอบกับเสียงบรรยากาศในส่วนนี้ได้ อีกทั้งยังเพื่อให้ง่ายต่อการควบคุมและตัดต่อเสียง

6.3.3. ดนตรีประกอบ (Music Score)

ภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ประกอบด้วยดนตรีประกอบเพียง 1 เพลงเท่านั้น โดยข้าพเจ้าได้เลือกเพลง ควัน โดยศิลปินที่มีชื่อว่า About Pop จากอัลบั้ม About Pop 2 ขับร้องโดย ธาริณี อิวารี มาเป็นเพลงประกอบภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ เหตุผลที่ข้าพเจ้าเลือกเพลง ควัน มาใช้ประกอบในตอนท้ายของเรื่อง เป็นเพราะเนื้อหาของเพลงที่กล่าวถึงความคลุมเครือ และถ่ายทอดมวลบรรยากาศที่ลึกลับ ขวนให้รู้สึกพิศวง เนื้อเพลงมีการกล่าวถึง ควันที่ล่องลอย และจางหาย หลงเหลือไว้เพียงความว่างเปล่า พรรณนาถึงสิ่งที่ไม่สามารถจับต้องได้ด้วยรูปธรรม แต่หากต้องสัมผัสและจับต้องด้วยความรู้สึก ด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงเลือกบทเพลงนี้ประกอบไว้ในช่วงท้ายของภาพยนตร์ ด้วยใจความเนื้อหาที่เปิดโอกาสให้ผู้ที่ได้ฟังได้ตีความต่างกันไปตามแต่ประสบการณ์ของตนเอง เฉกเช่นเดียวกับลักษณะของภาพยนตร์เรื่องนี้ที่ต้องการจะสื่อสารและถ่ายทอดเรื่องราวความรู้สึกส่วนตัวของผู้สร้าง ให้กับผู้ชมได้ใช้ประสบการณ์ส่วนตัวร่วมไปได้กันในระหว่างที่ดูรับชม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

7.1. บทสรุป

ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “The Memories Collector” เป็นผลงานที่มีคุณค่าทางจิตใจต่อตัวข้าพเจ้าเป็นอย่างยิ่ง ในฐานะที่เป็นผลงานภาพยนตร์ชิ้นสุดท้ายในรัชมหาลัยของข้าพเจ้า ที่ข้าพเจ้าใช้เวลาตลอดช่วงชั้นปีที่สี่ ในการพัฒนาบทและโครงสร้างภาพยนตร์จนกระทั่งสามารถถ่ายทำออกมาเป็นชิ้นงานให้สำเร็จลุล่วงได้ในท้ายที่สุด

อีกทั้งยังเป็นภาพยนตร์เรื่องสุดท้ายที่ข้าพเจ้าตั้งใจทำเพื่ออุทิศให้แก่ครอบครัวของข้าพเจ้า เนื่องจากการศึกษาภาพยนตร์ในตลอดช่วงระยะเวลาสี่ปีที่ผ่านมา ข้าพเจ้ามีความสนใจในการใช้ภาพยนตร์เป็นเครื่องมือ เพื่อสำรวจจุดค้นความทรงจำส่วนตัว และทำความเข้าใจกับความไม่สมบูรณ์ของครอบครัวข้าพเจ้ามาโดยตลอด ภาพยนตร์เรื่องนี้จึงเปรียบเสมือนบทสรุป ที่ข้าพเจ้าต้องการจะประกอบรวมความทรงจำของครอบครัวเข้าไว้ด้วยกันเพื่อให้ตัวข้าพเจ้าได้เผชิญหน้ากับความ เป็นจริงในอดีตที่ผ่านมาทั้งหมด และเพื่อยอมรับบาดแผลที่ถูกชูก้อนไว้ภายในจิตใจของข้าพเจ้า ให้สามารถก้าวข้ามความผิดพลาดในอดีตที่ไม่อาจย้อนกลับไปแก้ไขได้

ตลอดระยะเวลา 1 ปีสำหรับการทำผลงานภาพยนตร์สั้นหนึ่งชิ้น ข้าพเจ้าถือว่าเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ที่ข้าพเจ้าจะต้องประสบกับความท้าทาย ทั้งในแง่ของศักยภาพ และในแง่ของสภาพจิตใจเป็นอย่างมาก ข้าพเจ้าได้ประสบปัญหาและได้รับรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยจากสิ่งแวดล้อมโดยรอบทั้งจากภายนอกและภายในอยู่เสมอในทุกขณะ จนก่อให้เกิดความสับสนขึ้นกับตัวข้าพเจ้าในระหว่างกระบวนการการการทำภาพยนตร์อยู่ไม่น้อย แต่ทว่าการเปลี่ยนแปลงทั้งหลายที่เกิดขึ้น ทำให้ข้าพเจ้าสามารถเข้าใจถึงธรรมชาติของเวลาที่ไม่วิ่งถวนถวนอยู่เป็นนิรันดร์ การมีสติในการพิจารณาพิจารณาหาทางแก้ไขและรับมือกับปัญหาที่เกิดจากความไม่แน่นอนทั้งหลาย จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่ข้าพเจ้าได้เรียนรู้จากประสบการณ์การทำภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในท้ายที่สุด แม้ว่าภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้จะไม่ได้เป็นไปตามที่ข้าพเจ้าได้ตั้งใจไว้ในแรกเริ่ม แต่ผลงานภาพยนตร์สั้นชิ้นนี้ก็เป็นสิ่งหนึ่งที่ข้าพเจ้ามีความรู้สึกยินดีที่ได้ทำงานสำเร็จลุล่วง เพราะเมื่อวันเวลาได้ผ่านพ้นไป ภาพยนตร์เรื่องนี้จะเป็นอีกหนึ่งเครื่องบันทึกช่วงเวลาสุดท้ายที่ข้าพเจ้าได้ร่วมใช้ไปกับเพื่อนๆ ในฐานะของการเป็นนักศึกษาภาพยนตร์

7.2. ปัญหาในการผลิตภาพยนตร์

ปัญหาหลักในการทำภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ คือ ความไม่แน่นอนจากหลากหลายปัจจัยทั้งในด้านของสถานที่ถ่ายทำที่มีข้อจำกัด ในเรื่องของเวลาที่มีอยู่อย่างจำกัดสำหรับการถ่ายทำในแต่ละสถานที่ อาทิ สวนสัตว์พาด้า ซึ่งเป็นสถานที่เอกชนที่มีการเปิดให้ประชาชนทั่วไปเข้าชมตามระยะเวลาทำการ แม้ว่าจะมีผู้เข้าชมไม่มาก แต่ด้วยระยะเวลาการเปิดทำการของสวนสัตว์ที่จำกัดเวลาตั้งแต่ช่วงเช้าถึงเย็น ทำให้การถ่ายทำในสถานที่แห่งนี้จำเป็นต้องมีการเร่งรัดในการถ่ายทำอย่างกระชั้นชิด ส่งผลให้มีบางส่วนที่ไม่อาจถ่ายทำให้สำเร็จลุล่วงได้ตามแผนการถ่ายทำที่ได้วางไว้ ในส่วนของสถานที่ถ่ายทำตงหญ้าคา มีปัจจัยที่ข้าพเจ้ามีความกังวลเป็นอย่างมากเกี่ยวกับความปลอดภัยนักแสดงและทีมงาน เนื่องจากเป็นพื้นที่ถ่ายทำมีลักษณะเป็นตงหญ้ารก้าง และถ่ายทำในช่วงเวลากลางคืน จึงทำให้มีความสับสนเสี่ยงที่จะพบเจอกับสัตว์มีพิษที่อาศัยอยู่ในบริเวณนั้นในระหว่างการถ่ายทำ

รวมถึงปัญหาจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างกะทันหัน จากเหตุการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส Covid – 19 ที่ทำให้การถ่ายทำต้องถูกพักไว้เป็นช่วงระยะเวลานานราวสองเดือน ส่งผลให้ต้องทำการลดทอน ปรับเปลี่ยนบทและโครงสร้างภาพยนตร์ เพื่อให้ภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ยังคงสามารถที่จะถ่ายทำต่อไปได้

7.2.1 แนวทางการแก้ไขปัญหาในการผลิตภาพยนตร์

การแก้ไขปัญหาสำหรับความไม่แน่นอนทางด้านสถานที่การถ่ายทำในส่วนของสวนสัตว์พาด้า ข้าพเจ้าเลือกที่จะต้องใช้การตัดสินใจอย่างเด็ดขาดเพื่อแก้ไขและรับมือกับเวลาในการถ่ายทำในสถานที่แห่งนี้ที่มีอยู่อย่างจำกัด โดยข้าพเจ้าได้ปรึกษากับนายพลสิษฐ์พล เกิดพูล ผู้ที่เป็นทั้งเพื่อนสนิทและผู้ช่วยให้คำปรึกษาในตลอดระยะเวลาระหว่างการถ่ายทำภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ รวมถึง

นายกรณ์รัฐ วิบูลย์ปิ่น ผู้กำกับภาพในภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ ถึงการความเหมาะสมในการปรับเปลี่ยนแผนการถ่ายทำ การทบทวนและจัดลำดับความสำคัญของสิ่งที่ต้องการจะถ่ายทำในสถานที่แห่งนี้ เพื่อที่จะจัดสรรรูปแบบการถ่ายทำใหม่ให้สอดคล้องกับเวลาที่มีอยู่อย่างจำกัด และในส่วนของงานแก้ไขปัญหาก็เป็นการถ่ายทำในสถานที่ตั้งหญ้าคา ข้าพเจ้าตัดสินใจที่จะไม่เข้าไปถ่ายในบริเวณที่สุ่มเสี่ยงมากจนเกินไป แต่ข้าพเจ้าก็ไม่อาจแก้ไขปัญหานี้ได้ดีเท่าที่ควร เพราะในสถานที่ถ่ายทำแห่งนี้ มีความไม่ปลอดภัยอยู่ทั่วทั้งบริเวณ ตลอดช่วงระยะเวลาในการถ่ายทำ ข้าพเจ้าจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความสติ ถ่ายทำด้วยความระมัดระวังอยู่เสมอ และพร้อมรับมือกับสถานการณ์ที่ไม่คาดคิด สำหรับการรับมือกับปัญหาสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างกะทันหันจากเหตุการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส Covid – 19 ข้าพเจ้าได้ทำการปรับเปลี่ยน ลดทอนโครงสร้างภาพยนตร์ จากแรกเริ่มที่ได้วางไว้ มีการปรับโครงสร้างจากห้าส่วน ลดลงเหลือเพียงสามส่วน เพื่อให้สอดคล้องกับความเป็นไปได้ในการดำเนินการถ่ายทำภาพยนตร์ต่อจนสำเร็จลุล่วงได้ภายในช่วงเวลาสถานการณ์วิกฤตที่กำลังอยู่ขึ้นในขณะนั้น

7.3. ปัญหาด้านบทภาพยนตร์

การเขียนบทภาพยนตร์สำหรับภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ มีปัญหาในแง่ของการลำดับเรียบเรียงโครงสร้าง เนื่องจากรูปแบบและวิธีการเล่าของภาพยนตร์เรื่องนี้มีลักษณะที่ต่างจากวิธีการเล่าในรูปแบบทั่วไปอยู่พอสมควร ทำให้ข้าพเจ้าต้องใช้เวลาเป็นอย่างมากในกระบวนการของการทำบทและโครงสร้างของภาพยนตร์ ส่งผลให้ข้าพเจ้ามีช่วงเวลาในขั้นตอนของกระบวนการถ่ายทำลดน้อยลง

7.3.1 แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านบทภาพยนตร์

ข้าพเจ้าได้กลับมาทบทวนอย่างละเอียดถี่ถ้วน ถึงสิ่งที่ต้องการถ่ายทอดผ่านภาพยนตร์เรื่องนี้อีกครั้งหนึ่ง และทำความเข้าใจกับลักษณะความแตกต่างระหว่างโครงสร้างและวิธีการเล่าเรื่องของภาพยนตร์ในรูปแบบทั่วไป และในรูปแบบที่มีการทดลองกับวิธีการในการเล่าเรื่อง ทำให้ข้าพเจ้าได้มองเห็นถึงความแตกต่างของรูปแบบโครงสร้าง วิธีการในการเล่าเรื่องของภาพยนตร์ในแต่ละเรื่อง ข้าพเจ้าจึงมีความรู้สึกเข้าใจและยอมรับในรูปแบบและวิธีการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ที่ต่างกันอย่างสิ้นเชิง และสามารถพัฒนา ปรับโครงสร้างของภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ ให้ตรงกับสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการจะถ่ายทอดออกมาให้ได้มากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.4. ปัญหาด้านการติดต่อภาพยนตร์

หลังจากทำการถ่ายทำจนครบถ้วนเสร็จสมบูรณ์เรียบร้อยแล้ว ข้าพเจ้าค้นพบว่าการติดต่อตามโครงสร้างที่วางไว้โดยไม่มีการยืดหยุ่น หรือเปิดโอกาสให้ตัวข้าพเจ้าได้มีการทดลองปรับเปลี่ยน หรือพัฒนาโครงสร้างบางส่วนให้แตกต่างไปจากเดิม ส่งผลให้ภาพยนตร์ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้สึกและสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการจะถ่ายทอดได้เท่าที่ควร

7.4.1 แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการติดต่อภาพยนตร์

ข้าพเจ้าได้ลองเปิดโอกาสให้ตัวข้าพเจ้าได้มีการทดลองในกระบวนการติดต่อ ลำดับ และเรียบเรียงอย่างมีอิสระมากยิ่งขึ้น ทดลองกับภาพและเสียง สังเกตผลลัพธ์ของการติดต่อในแต่ละรูปแบบว่ามีความสอดคล้องและตรงกับสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการจะถ่ายทอดได้มากน้อยเพียงใด จนในที่สุดข้าพเจ้าจึงค้นพบจังหวะที่ภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้สามารถถ่ายทอดออกมาได้ใกล้เคียงกับความรู้สึกของข้าพเจ้าได้มากที่สุด

7.5. ปัญหาด้านงบประมาณ

เนื่องจากข้าพเจ้ามีงบประมาณในการทำภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ในงบประมาณที่จำกัดเป็นอย่างมาก จึงก่อข้อจำกัดในแง่ของการถ่ายทำที่ต้องใช้ต้นทุนที่มีค่าใช้จ่าย ข้าพเจ้าจึงพยายามที่จะวางแผน และจัดสรรการถ่ายทำให้สามารถสำเร็จลุล่วงได้ด้วยงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด

7.5.1 แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านงบประมาณ

นับเป็นความโชคดียิ่งมากสำหรับตัวข้าพเจ้า เนื่องจากข้าพเจ้าได้รับความอนุเคราะห์จากสถานที่ต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าใช้ในการถ่ายทำ สวนสัตว์พาต้าเอื้อเฟื้อสถานที่ให้ข้าพเจ้าทำการถ่ายทำโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด ดงหญ้าคายานฉลองกรุงที่เป็นที่ดินของผู้ที่อาศัยอยู่ในระแวกนั้นได้เอื้อเฟื้อสถานที่ อนุญาตให้ข้าพเจ้าได้ทำการถ่ายทำโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายเช่นกัน ทำให้ข้าพเจ้าสามารถประหยัดงบประมาณลงไปได้เยอะ รวมถึงนักแสดง เพื่อน พี่น้องทีมงาน ที่ยินดีให้การช่วยเหลือข้าพเจ้ามาโดยตลอดจนกระทั่งเสร็จสิ้นการถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.6. ข้อเสนอแนะ

สำหรับข้าพเจ้าแล้วการทำศิลปนิพนธ์เป็นโอกาสที่ดีเป็นอย่างยิ่ง สำหรับการศึกษาในสิ่งที่ข้าพเจ้ามีความสนใจ เป็นช่วงเวลาที่ข้าพเจ้าได้ลองผิดลองถูก ได้เรียนรู้จากการความผิดพลาดเมื่อต้องเผชิญหน้ากับปัญหาและสถานการณ์ที่ไม่คาดคิด ตลอดช่วงระยะเวลาหนึ่งปีสำหรับการทำภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ร่วมกับเพื่อนพี่น้องทุกท่าน ช่วยสะท้อนให้ข้าพเจ้าตระหนักถึงความสำคัญในการมีชีวิตอยู่ต่อไป ถือเป็นอีกหนึ่งประสบการณ์สำคัญของชีวิตที่ช่วยทำให้ข้าพเจ้าได้สำรวจและทำความรู้จักกับตนเองได้ดีมากยิ่งขึ้น เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเติบโตต่อไปในภายภาคหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งบประมาณที่ใช้ในการถ่ายทำ

1. อุปกรณ์ในการถ่ายทำ

หัวข้อ	จำนวน	งบประมาณ (บาท)	หมายเหตุ
Panasonic lumix GH5	1	-	ของนายกรณัฐ วิบูลย์ปิ่น (Cinematographer)
Lens	1	-	ของนายกรณัฐ วิบูลย์ปิ่น (Cinematographer)
Handycam	1	-	ของนายพลสิษฐ์พล เกิดพูล (Consultant)
Tripod Miller	1	-	โรงถ่าย
Dolly	1	-	โรงถ่าย
Zoom H6	1	-	โรงถ่าย
Microphone boom	1	-	โรงถ่าย
Rig	1	-	โรงถ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PIXEL X650 C	1	-	ยืมจากคนรู้จัก
รวม		0 บาท	

2. สถานที่ในการถ่ายทำ

หัวข้อ	งบประมาณ (บาท)	หมายเหตุ
บ้าน	-	ไม่เก็บค่าใช้จ่ายสถานที่
สวนสัตว์พาด้า	-	ไม่เก็บค่าใช้จ่ายสถานที่
ตงกอหญ้าแฝก	-	ไม่เก็บค่าใช้จ่ายสถานที่
รวม	0 บาท	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. นักแสดง

หัวข้อ	จำนวน	งบประมาณ (บาท)	หมายเหตุ
ป้า	1	-	ยินดีแสดงให้
แม่คนที่ 1	1	-	ยินดีแสดงให้
แม่คนที่ 2	1	-	ยินดีแสดงให้
หญิงสาวท้องแก่	1	-	ยินดีแสดงให้
รวม		0 บาท	

4. เบ็ดเตล็ด

หัวข้อ	งบประมาณ (บาท)	หมายเหตุ
เดินทาง	3,000	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Set Art & Prop	300	-
เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	200	-
อาหารและเครื่องดื่ม	500	-
เบ็ดเตล็ด	300	-
รวม	4,300 บาท	

รวมงบประมาณที่ใช้ทั้งหมด 4,300 บาท (สี่พันสามร้อยบาทถ้วน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

วิทย์ วิศทเวทย์, ปรัชญาทั่วไป มนุษย์ โลก และความหมายของชีวิต พิมพ์ครั้งที่ 1., กรุงเทพฯ, 2520

J.ocke, J., AN Essay Concerning Human Understanding Book I., ch. II, 5

Tolstoy, L., What is Art, quoted in Titus, H.H., Living Issues in Philosophy, American Book, New York, 1964, P. 377

มีฆะเดช วัชรธานินทร์, กฤติยา กาวีวงศ์, ไกรวุฒิ จุลพงศธร, วิวัฒน์ เลิศวิวัฒน์วงศา, อภิชิตพงศ์ วีระเศรษฐกุล, สัตว์วิกาล Unknown Forces พิมพ์ครั้งที่ 1., กรุงเทพฯ, 2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล
ที่อยู่

นายลีปกร เอาตระกูล
12/18 ถ.คอนแวนต์ แขวงสีลม เขตบางรัก
กรุงเทพมหานคร 10500
E-mail : oh1340@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2549 - 2553 ระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนเซนต์ดอมินิก
พ.ศ. 2554 - 2559 ระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนเซนต์ดอมินิก
พ.ศ. 2560 - 2563 ระดับชั้นปริญญาตรีศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชา ภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย
ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผลงาน

พ.ศ. 2561 Heaven No.1504 and Sedimentation of the Renewal (25.35 min)
ได้รับคัดเลือกเข้าฉายใน เทศกาลภาพยนตร์สั้น ครั้งที่ 22 (22th Thai Short Film and Video Festival)
โปรแกรมหนังสือมารารอน (Bangkok, Thailand)

พ.ศ. 2562 Heaven No.1504 and Sedimentation of the the Renewal (25.35 min)
ได้รับคัดเลือกเข้าฉายใน Filmvirus Wildtype 2019
โปรแกรม paraDOCx 1 (Bangkok, Thailand)

พ.ศ. 2563 ดวงใจในสวนองุ่น (3.53 min)
ได้รับคัดเลือกเข้าฉายใน Thailand Covid Film Festival (TCFF)
โปรแกรม No touch. We'll communicate via voice and heart (Bangkok, Thailand)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้